നിരാകരണപത്രം
(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

പ്രസിഡന്റ് മഹേഷ് ചന്ദ് ശർമ്മ മുഖേന മോസർ ബേർ കരംചാരി യൂണിയൻ

v.

ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും

(2019 ലെ റിട്ട് ഹർജി (സി) നമ്പർ 421)

മെയ് 02, 2023

[ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ.ഷാ, ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജീവ് ഖന്ന]

കമ്പനി നിയമം, 2013: വകുപ്പ് 327 (7) – ഭരണഘടനാ സാധുത – തീരുമാനം: ഐ. ബി. സി. യുടെ നിയമനിർമ്മാണം കണക്കിലെടുത്ത് ഐ. ബി. സി. യുടെ കീഴിൽ ലിക്വിഡേഷൻ ഉണ്ടായാൽ 326,327 വകുപ്പുകൾ ബാധകമല്ലെന്ന് വകുപ്പ് 327 (7) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു, ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ ലിക്വിഡേഷൻ സംബന്ധിച്ച് ഇത് ബാധകമാണ്, അതിനാൽ, വകുപ്പ് 327(7) ഏകപക്ഷീയവും കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല – ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ ലിക്വിഡേഷന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഐബിസിയിലെ വകുപ്പ് 53 ലെ വ്യവസ്ഥകളും ഐബിസിയുടെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളും ഐബിസിയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കമ്പനിയെ ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്യാനോ അടച്ചുപൂട്ടാനോ ഉത്തരവിട്ടതിനാൽ ബാധകമായിരിക്കും – വകുപ്പ് 36 (4) ഐബിസിക്ക് വിധേയമായി വകുപ്പ് 53 ഐബിസി പ്രകാരം ആസ്തികളുടെ വിതരണം നടത്തേണ്ടതുണ്ട് – വകുപ്പ് 53(1)(ബി) അനുസരിച്ച്, ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക, ഈടുകടക്കാരൻ ഈട് വിട്ടൊഴിഞ്ഞാൽ തൊഴിലാളികളും ഈടുകടക്കാരനും ഇടയിൽ തുല്യമായി ക്രമീകരിക്കേണ്ടതാണ് – അതിനാൽ, ഇത് ഏകപക്ഷീയവും അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല – ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റ്സി കോഡ്, 2016 – 53, 36 (4) എന്നീ വകുപ്പുകൾ.

ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റ്സി കോഡ്, 2016: വകുപ്പ് 53 – പ്രകാരമുള്ള വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം – തീരുമാനം: വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം ഒരു ഘടനാപരമായ ഗണിത സൂത്രവാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതും, കുടിശിക അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രേണി

നിരവധി മാനദണ്ഡങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള മുൻഗണനാ ക്രമത്തിലുമാണ് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത് – ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ റദ്ദാക്കുകയോ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിലെ ശ്രേണി പുനഃക്രമീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നിരവധി വീഴ്ചകൾക്ക് കാരണമാവുകയും മൊത്തത്തിലുള്ള സന്തുലിതാവസ്ഥ തടസ്സപ്പെടുത്തി അസ്ഥിരതയ്ക്ക് കാരണമാകുകയും ചെയ്യും – വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിലെ ഓരോ മാറ്റവും ഈടുകടക്കാരുടെയും ഓപ്പറേഷനൽ ക്രെഡിറ്റർമാരുടെയും കേന്ദ്ര, സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെയും അവകാശങ്ങളുടെ സന്തുലിതാവസ്ഥയിൽ വ്യാപകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും – വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിൽ, നിർദ്ധനത്വ പരിഹാര പ്രക്രിയയുടെയും ലിക്വിഡേഷന്റെയും ചെലവുകൾക്ക് ശേഷം, ഈടുകടക്കാർ തൊഴിലാളികളുടെ നിശ്ചിത കാലയളവിലുള്ള കുടിശ്ശികയ്ക്ക് ഒപ്പം ഉയർന്ന മുൻഗണന പങ്കിടുന്നു – ഈ നിയമസംഹിത കൈവരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായും വകുപ്പ് 53 നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക മതിയാംവണ്ണം ഗണ്യമായി പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

റിട്ട് ഹർജികൾ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു: 1.1 2016 ലെ ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റ്സി കോഡിന്റെ നിയമനിർമ്മാണവും ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 എന്നിവയും കണക്കിലെടുത്ത്, 2013 ലെ നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നു. വകുപ്പ് 327 ലെ ഉപവകുപ്പ് (7) അനുസരിച്ച്, ഐബിസി പ്രകാരം ലിക്വിഡേഷൻ സംഭവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ 326, 327 വകുപ്പുകൾ ബാധകമല്ല. ഒരു കമ്പനിയുടെ അടച്ചുപൂട്ടൽ/ ലിക്വിഡേഷൻ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാകാനിടയാകാതിരിക്കാനാണ് 2013 ലെ നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്തതിന്റെയും ഐബിസി പ്രകാരം ലിക്വിഡേഷൻ സംഭവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ 326, 327 വകുപ്പുകൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യകാരണം എന്ന് തോന്നുന്നു. അതിനാൽ, ഐബിസി നിയമം കണക്കിലെടുത്ത്, 2013 ലെ നിയമത്തിലെ 326, 327 വകുപ്പുകളുടെ ഉപയുക്തത ഒഴിവാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്, ഇത് ഏകപക്ഷീയമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 6][111-E-F]

1.2. ഐബിസി പ്രകാരം ഒരു കമ്പനി ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ വകുപ്പ് 327 ലെ ഉപവകുപ്പ് (7) ബാധകമായിരിക്കും. ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ

ലിക്വിഡേഷന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഐബിസിയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കമ്പനിയെ ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്യാനോ അടച്ചുപൂട്ടാനോ ഉത്തരവിടുന്നതിനാൽ ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 ലെ വ്യവസ്ഥകളും ഐബിസിയുടെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളും ബാധകമായിരിക്കും. അതിനാൽ, മുൻ വ്യവസ്ഥിതിക്ക് കീഴിൽ, 1956/2013 ലെ കമ്പനി ആക്ട് പ്രകാരം ഒരു കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ, തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക ഈടുകടക്കാരന്റെ കുടിശ്ശികയുമായി തുല്യ നിലയിലായിരിക്കുമെന്നതിനാൽ, ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ കമ്പനി അടച്ചു പൂട്ടുകയോ ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഹർജിക്കാരന് അതേ ആനുകൂല്യം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. ഐബിസിയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഒരു കമ്പനി ലിക്വിഡേഷൻ ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഐബിസിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് കക്ഷികൾ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടും. (ഖണ്ഡിക 6.1)[111-G-H; 112-A-B]

1.3. ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ ഒരു കമ്പനി ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്താൽ ആസ്തികൾ വിതരണം ചെയ്യാൻ ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 53 (1) (ബി) അനുസരിച്ച്, വകുപ്പ് 52 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഈടുകടക്കാരൻ ഈട് വിട്ടൊഴിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയും ഈടുകടക്കാരുടെ കുടിശ്ശികയും തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് ചെയ്യപ്പെടും. അതിനാൽ, ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക ഈടുകടക്കാരന്റെ കുടിശ്ശികയുമായി തുല്യ നിലയിലായിരിക്കും. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 36 (4) അനുസരിച്ച്, പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിക്കോ ജീവനക്കാരനോ നൽകേണ്ട എല്ലാ തുകയും ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തില്ലെന്നും ലിക്വിഡേഷനിൽ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കില്ലെന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളി / ജീവനക്കാരന് ലഭിക്കേണ്ട എല്ലാ തുകകളും ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ നിന്ന് (വകുപ്പ് 36 (4) പ്രകാരം) ഒഴിവാക്കാനും ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക മേൽപ്പറഞ്ഞ സമയ പരിധിയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയും ഈടുകടക്കാരന്റെ കുടിശ്ശികയും തുല്യമായി ക്രമീകരിക്കാനും തുല്യമായി കണക്കാക്കാനും പാർലമെന്റ് / നിയമസഭ ബോധപൂർവ്വമായ തീരുമാനം എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഇത് ഏകപക്ഷീയവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്നും പറയാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 6.2][112 B-F]

1.4 നിയമത്തിന്റെ സ്ഥാപിതമായ തത്വം അനുസരിച്ച്, ഐബിസി ഒരു സമ്പൂർണ്ണ കോഡാണ്, ഐബിസിയുടെ ഉദ്ദേശ്യകാരണം 1956/2013 ലെ നിയമത്തിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഐബിസി ഒരു പുതിയ നിർദ്ധനത്വ സംവിധാനമാണ്, അതിനാൽ, ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ മുൻ വ്യവസ്ഥിതിയായ 1956/ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 6.2][112–F]

1.5 ഒരു കമ്പനിക്ക് കടം തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271 ലെ ഖണ്ഡം (എ), 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 19-ാം അധ്യായം പ്രകാരം ഒരു കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാൻ നിർദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271 ലെ ഖണ്ഡം (ഡി) എന്നിവ നിയമസഭ ഇപ്പോൾ നീക്കം ചെയ്തു. വാസ്തവത്തിൽ, 2016 നവംബർ 15 മുതൽ 2016 ലെ 31-ാം നമ്പർ നിയമവും കോഡിലെ പതിനൊന്നാം ഷെഡ്യൂളും അനുസരിച്ച് 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 19-ാം അധ്യായം നീക്കംചെയ്യുകയോ ഒഴിവാക്കുകയോ ചെയ്തു. പാപ്പരായതും കടിശ്ശിക അടയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതുമായ കമ്പനികളുമായി പ്രത്യേകമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും അവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതും കമ്പനിയുടെ പുനരധിവാസത്തിന്റെയും പുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെയും സാധ്യതകൾ ആദ്യം പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനും അവസാന നടപടിയായി മാത്രം അടച്ചുപൂട്ടൽ / ലിക്വിഡേഷൻ വിഭാവനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രത്യേകവും ഏകീകൃതവുമായ നിയമനിർമ്മാണമാണ് ഈ നിയമസംഹിത . ഇത് സുപ്രധാനവും, അപര്യാപ്തവും ഫലപ്രദമല്ലാത്തതും അനാവശ്യ കാലതാമസം വരുത്തിയതുമായ നിർദ്ധനത്വത്തിനും പാപ്പരത്തത്തിനും പരിഹാരത്തിനായി അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ചട്ടക്കൂട് പൂർണ്ണമായും മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജ്യത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ നിരവധി കമ്മിറ്റികൾ, കമ്മീഷനുകൾ, വിദഗ്ധർ എന്നിവരുടെ വിശദമായ കൂടിയാലോചനകളുടെ അനന്തരഫലമാണ് കോഡിന്റെ നിയമനിർമ്മാണവും അതിനുശേഷമുള്ള ഭേദഗതികളും. [ഖണ്ഡിക 7.2, 7.3][115–A–E]

1.6 തൊഴിലാളികളുടെ കടിശ്ശികയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോഡിൽ ഇപ്പോൾ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം വ്യക്തമായി വിചിന്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട തീരുമാനമാണ്. കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതിലൂടെ തൊഴിലവസരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാനും സാമ്പത്തിക ആസ്തികളുടെ ഉപയോഗം പരമാവധിയാക്കാനും, ബാങ്കുകളുടെയും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും കൈകളിൽ

വായ്പയുടെ പ്രവർത്തനക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഫലപ്രദമായ നിയമ ചട്ടക്കൂട് ഉറപ്പാക്കാനും പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുക എന്ന കോഡിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ലക്ഷ്യത്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്കായി നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തെയും ശ്രേണിയെയും കാണണം. പൊതുപണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഈടുകടക്കാരുടെയും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സാമ്പത്തിക ആരോഗ്യം പൊതുജനങ്ങൾക്കും ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കും ഒരുപോലെ പ്രധാനമായതിനാൽ, അവർക്കുണ്ടാകുന്ന സാമ്പത്തിക ആഘാതം ഈ നിയമസംഹിത തിരിച്ചറിയുന്നു. സാമ്പത്തിക വളർച്ചയും വ്യവസായത്തിൽ പുതിയ നിക്ഷേപങ്ങളും ഇല്ലെങ്കിൽ, തൊഴിലവസരങ്ങൾ ഇല്ലാതാവുകയും, ഇത് സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കും നിർദ്ധനത്വത്തിനും പാപ്പരത്തത്തിനും കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ താത്പര്യങ്ങൾ സന്തുലിതമാക്കേണ്ട സങ്കീർണ്ണമായ സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളാണ് ഇവ, അതിൽ ഏകപക്ഷീയമായ സമീപനത്തിന് പകരം സമഗ്രമായ സമീപനമാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടത്. ഓരോ അഭിപ്രായത്തിനും ഗുണാഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം, പക്ഷേ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ നേരിടുന്ന സങ്കീർണ്ണമായ സാമ്പത്തിക, വാണിജ്യ വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ച് ചിന്താപൂർവകമായ അവലോകനത്തിന്റെ ഫലമായാണ് നിയമനിർമ്മാണം നടത്തിയതെങ്കിൽ കോടതിക്ക് സ്വന്തം വിവേകമോ കാഴ്ചപ്പാടോ നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിന് പകരമാക്കാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 8] [116-B-F]

1.7 കമ്പനികൾക്ക് അവരുടെ കടങ്ങൾ അടയ്ക്കാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന നിർദ്ധനത്വത്തെയോ പാപ്പരത്തത്തെയോ അല്ലെങ്കിൽ കമ്പനികളുടെ പുനരുജ്ജീവനവും പുനരധിവാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വശങ്ങളോ പുനരുജ്ജീവനവും പുനരധിവാസവും സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അവ അടച്ചുപൂട്ടുന്നതോ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നില്ല. തത്വത്തിൽ, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271 പ്രകാരം കമ്പനികൾ അടച്ചുപൂട്ടുന്ന കേസുകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് പാപ്പരത്തത്തിന്റെയും കടങ്ങൾ അടയ്ക്കാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മയുടെയും പേരിൽ കമ്പനി പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയോ അടച്ചുപൂട്ടുകയോ ചെയ്യുന്ന കേസുകൾ എന്നതിൽ സംശയമില്ല. രണ്ടു സാഹചര്യങ്ങളും ഒരുപോലെയല്ല. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271 പ്രകാരം, പ്രവർത്തനത്തിലുള്ളതും സാമ്പത്തികമായി മികച്ചതുമായ ഒരു കമ്പനിയെ പോലും (എ) മുതൽ (ഇ) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിലെ കാരണങ്ങളാൽ അടച്ചുപൂട്ടാൻ കഴിയും. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271 പ്രകാരം അടച്ചുപൂട്ടുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ നിയമസംഹിതയ്ക്ക് കീഴിൽ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പുനരുജ്ജീവന, പുനരധിവാസ പദ്ധതിയുടെ കാരണങ്ങളിൽ നിന്നും അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ

നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. രണ്ട് നിയമങ്ങളും രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ വിവേചനമോ ലംഘനമോ ഉണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അവയെ തുല്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. കമ്പനിയുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിൽ തൊഴിലാളികൾക്കും ഒരു പങ്ക് ഉണ്ട്, അതിനാൽ തീർച്ചയായും ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമായ തൊഴിലാളികൾക്കായി വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ത്യാഗങ്ങൾ കഠിനവും ഭാരമേറിയതും പ്രകടമായി അന്നീതിയും ഏകപക്ഷീയവുമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിൽ, തൊഴിലാളികൾ എന്തെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ നാമമാത്രമായ ത്യാഗം ചെയ്യണമെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം നിയമനിർമ്മാണം റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനം നടന്നിട്ടുണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരമുള്ള ജീവന്റെ സംരക്ഷണത്തിനുള്ള അവകാശം ലംഘിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ, 2013-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 271-ാം വകുപ്പിലെ (എ) മുതൽ (ഇ) വരെയുള്ള കാരണങ്ങളാൽ കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്ന 2013-ലെ കമ്പനി നിയമപ്രകാരം വിഭാവനം ചെയ്ത വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിലെ ഓരോ വാക്കും, ഈ നിയമസംഹിത പ്രകാരം പാപ്പരായ കമ്പനിയെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയോ പുനരധിവസിപ്പിക്കുകയോ അടച്ചുപൂട്ടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ഉള്ള തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങളും ഈ കോടതി പരിശോധിക്കണം എന്നതിനാൽ ഈ വാദം തള്ളി. രണ്ട് നിയമങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യകാരണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള അടിസ്ഥാനങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. [ഖണ്ഡിക 9][123-A-G]

1.8 നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 53 ഒരു തടസ്സഖണ്ഡത്തോടെ ആരംഭിക്കുകയും, പാർലമെന്റോ ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാന നിയമസഭയോ പാസാക്കിയ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ ഇതിന് വിരുദ്ധമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മുൻഗണനാ ക്രമത്തിലും നിർദ്ദിഷ്ട കാലയളവിലും രീതിയിലും ലിക്വിഡേഷൻ ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ ബാധകമാകുമ്പോൾ ഈടുകടക്കാരൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള കക്ഷികളുടെ അവകാശങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കും എന്നതാണ് നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ന്റെ ഫലം. ആസ്തികളുടെ ശേഖരണം ഉറപ്പാക്കുകയും തുടർന്ന് കടക്കാർക്ക് അത് വിതരണം ചെയ്യേണ്ട രീതി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 53 സമ്പൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമാണ്. ഈടായി നൽകിയ ആസ്തികൾക്ക് ബാധകമായ ഈടിലുള്ള അവകാശം നടപ്പാക്കാനും വസൂലാക്കാനും പരിഹരിക്കാനും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാനും കൈകാര്യം ചെയ്യാനുമുള്ള കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം വരുന്ന ഈടുകടക്കാരന്റെ

അവകാശങ്ങൾ പോലും ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച വരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്നു. [ഖണ്ഡിക 15][131–C–E]

1.9 പൂർണ്ണമായി അടയ്ക്കേണ്ട നിർദ്ധനത്വ പരിഹാര പ്രക്രിയ (Insolvency Resolution process) ചെലവുകളും ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവുകളും വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (എ) കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത ഖണ്ഡവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു പരാതിയോ പ്രശ്നമോ ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ല. ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടെ രൂപത്തിൽ അടയ്ക്കേണ്ട കടങ്ങളും ഈടുകടക്കാരൻ 52-ാം വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഈട് വിട്ടൊഴിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഈടുകടക്കാരന് നൽകേണ്ട കടങ്ങളും തൊഴിലാളികൾക്കും ഈടുകടക്കാർക്കും ഇടയിൽ തുല്യമായി റാങ്ക് ചെയ്യുമെന്ന് വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (ബി) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 ൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന അതേ അർത്ഥം 'തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക'യ്ക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ വിശദീകരണത്തിൽ പറയുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, 2013-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 ന്റെ വിശദീകരണം ഉൾപ്പെടുത്തുകയും കോഡിലെ വകുപ്പ് 53-ലെ ഉപവകുപ്പ് 1 ലെ ഖണ്ഡം (ബി) പ്രകാരം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിന് ബാധകമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (എ) പ്രകാരം തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസത്തേതാണ് എന്നതാണ് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യം. (ഖണ്ഡിക 15.1)[131–E–H; 132–A]

1.10 വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം ഒരു ഘടനാപരമായ ഗണിത സൂത്രവാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതും, കുടിശിക അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രേണി നിരവധി മാനദണ്ഡങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള മുൻഗണനാ ക്രമത്തിലുമാണ് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്, ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യവസ്ഥ റദ്ദാക്കുകയോ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിലെ ശ്രേണി പുനഃക്രമീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നിരവധി വീഴ്ചകളിലേക്ക് നയിക്കുകയും അസ്ഥിരതയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തരത്തിൽ സന്തുലിതാവസ്ഥയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും സ്തംഭിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിന്റെ ഫലമായി അസ്ഥിരത ഉണ്ടാകുന്നു. വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിലെ ഓരോ മാറ്റവും ഈടുകടക്കാരുടെയും ഓപ്പറേഷനൽ ക്രെഡിറ്റർമാരുടെയും കേന്ദ്ര- സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെയും അവകാശങ്ങളുടെയും താൽപ്പര്യങ്ങളുടെയും സന്തുലിതാവസ്ഥയെ

ബാധിക്കും. വസ്തുതകളെ ആശ്രയിച്ച്, ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, കോഡിലെ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 പ്രകാരം നൽകിയിരിക്കുന്ന ശ്രേണിയേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാകാം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ തിരിച്ചും ആകാം. [ഖണ്ഡിക 16][132-G-H; 133 A]

1.11. വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിൽ, നിർദ്ധനത്വ പരിഹാര പ്രക്രിയയുടെയും ലിക്വിഡേഷന്റെയും ചെലവുകൾക്ക് ശേഷം, ഈടുകടക്കാർ തൊഴിലാളികളുടെ നിർവചിക്കപ്പെട്ട കുടിശ്ശിക കാലയളവിനൊപ്പം ഉയർന്ന മുൻഗണന പങ്കിടുന്നു. ഈ നിയമസംഹിത കൈവരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 53 ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിനും അനുസൃതമായി തൊഴിലാളികളുടെ അടയ്ക്കാത്ത കുടിശ്ശിക മതിയാംവണ്ണം ഗണ്യമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഈടുകടക്കാരൻ ഈട് വിട്ടൊഴിയുകയോ വിട്ടൊഴിയാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിലും, തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾ കോഡിന് കീഴിൽ പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈടുകടക്കാർക്ക് സാരവത്തായ നഷ്ടം സംഭവിക്കുകയും കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 അനുസരിച്ച് ന്യായമായും ശരിയായ രീതിയിലും തൊഴിലാളികൾക്ക് ന്യായമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ, നിയമനിർമ്മാതാവിന് കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുകയും പ്രായോഗിക അനുഭവങ്ങളെയും നിയമ നിർമ്മാതാക്കൾ കാണുന്ന മറ്റ് പ്രശ്നങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി അത്തരം നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിൽ പരീക്ഷണം നടത്താൻ കോടതി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരം നിയമനിർമ്മാണം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ, കോടതി ഒരു സൈദ്ധാന്തിക സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. അത്തരം ത്യാഗങ്ങൾ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രകടവും പരുഷവും ഏകപക്ഷീയവുമാണെന്ന് തരംതിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ചില ത്യാഗങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും വലിയ നന്മയ്ക്കായി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലാത്തപക്ഷം ഇവയിൽ കോടതി ഇടപെടുന്നതാണ്. [ഖണ്ഡിക 17][133-C-G]

1.12 ഐ.ബി.സി.യുടെ നിയമനിർമ്മാണത്തെ തുടർന്ന് 2013 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 ലെ ഉപവകുപ്പ് (7) പ്രകാരം, ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ ലിക്വിഡേഷൻ ഉണ്ടായാൽ 2013 ലെ നിയമത്തിലെ 326, 327 എന്നീ വകുപ്പുകൾ ബാധകമല്ലാത്തതും ഇത് ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ ഒരു കമ്പനിയുടെ ലിക്വിഡേഷൻ സംബന്ധിച്ച് ബാധകമാകുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, 2013 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 (7) ഏകപക്ഷീയവും/അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള ഒരു

കമ്പനിയുടെ ലിക്വിഡേഷന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 36 (4) ന് വിധേയമായി ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 അനുസരിച്ച് ആസ്തികളുടെ വിതരണം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 18][133-H; 134-A-B]

മനീഷ് കുമാർ v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റൊരാളും **(2021) 5 SCC 1;** *സ്വിസ് റിബ്വൺസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും* **(2019) 4 SCC 17 : [2019] 3 SCR 535;** *സ്മാൾ സ്കെയിൽ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ മാനുഫാക്ചറേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ (രജിസ്റ്റർഡ്) v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും* **(2021) 8 SCC [2023] 6 SCR 511;** *എസ്സാർ സ്റ്റീൽ ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് ക്രെഡിറ്റേഴ്സ് കമ്മിറ്റി v. സതീഷ് കുമാർ ഗുപ്തയും മറ്റുള്ളവരും* **(2020) 8 SCC 531 : [2019] 16 SCR 275;** *ഘനശ്യാം മിശ്ര ആൻഡ് സൺസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. എഡൽവീസ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്* **(2021) 9 SCC 657;** *അലഹബാദ് ബാങ്ക് v. കാനറാ ബാങ്കും മറ്റൊരാളും* **(2000) 4 SCC 406 : [2000] 2 SCR 1102;** *ആന്ധ്ര ബാങ്ക് v. ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്ററും മറ്റൊരാളും* **(2005) 5 SCC 75 : [2005] 2 SCR 776;** *ഇന്നോവന്റീവ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് v. ഐസിഐസിഐ ബാങ്കും മറ്റൊരാളും* **(2018) 1 SCC 407 : [2017] 8 SCR 33;** *ആർസെലർമിറ്റൽ ഇന്ത്യ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. സതീഷ് കുമാർ ഗുപ്തയും മറ്റുള്ളവരും* **(2019) 2 SCC 1 : [2018] 12 SCR 362;** *അരുൺ കുമാർ ജഗത്രംക v. ജിൻഡാൽ സ്റ്റീൽ ആൻഡ് പവർ ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും* **(2021) 7 SCC 474;** *ശേഷ് നാഥ് സിംഗും മറ്റൊരാളും v. ബൈദ്യബതി ഷിയോറാഫുലി കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും* **(2021) 7 SCC 313;** *ആർ.കെ. ഗാർഗ് v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും* **(1981) 4 SCC 675 : [1982] 1 SCR 947;** *രസ്തം കവാസ്ജി കൂപ്പർ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ* **(1970) 1 SCC 248 : [1970] 3 SCR 530;** *ഡൽഹി സയൻസ് ഫോറവും മറ്റുള്ളവരും v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റൊന്നും* **(1996) 2 SCC 405 : [1996] 2 SCR 767;** *ബാൽകോ (BALCO) എംപ്ലോയീസ് യൂണിയൻ (രജിസ്റ്റർഡ്) v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും* **(2002) 2 SCC 333 : [2001] 5 Suppl. SCR 511;** *എംപ്ലോയീസ് പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട് കമ്മീഷണർ v. എസ്സ്കെ ഫാർമസ്യൂട്ടിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡിന്റെ ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർ* **(2011) 10 SCC 727 : [2011] 15 SCR 336;** *ഭൂപീന്ദർ സിംഗ് v. യൂണിടെക് ലിമിറ്റഡ്* **(2022) 8 SCC 749;** *സ്വിസ് റിബ്വൺസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊന്നും v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും* **(2019) 4 SCC 17 : [2019] 3 SCR 535 - പരാമർശിച്ചു.**

പരാമർശിക്കപ്പെട്ട കേസുകൾ

[2021] 5 SCC 1	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3. 15
[2019] 3 SCR 535	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3. 15
[2021] 8 SCC 511	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3. 15
[2019] 16 SCR 275	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3. 17
[2021] 9 SCC 657	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3. 18
[2000] 2 SCR 1102	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3. 19
[2005] 2 SCR 776	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3. 19
[2017] 8 SCR 33	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 4.9
[2018] 12 SCR 362	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 4.9
[2021] 7 SCC 474	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 4.9
[2021] 7 SCC 313	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 4.9
[1982] 1 SCR 947	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 4. 20
[1970] 3 SCR 530	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 4. 21
[1996] 2 SCR 767	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 4. 21
[2001] 5 Suppl. SCR 511	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 4. 21
[2019] 3 SCR 535	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8
[2011] 15 SCR 336	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 11
[2022] 8 SCC 749	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 11

സിവിൽ ആദ്യാധികാരിത : 2019 ലെ റിട്ട് ഹർജി (സി) നമ്പർ 421.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം.

കൂടെ

2020 ലെ റിട്ട് ഹർജി (സി) നമ്പർ 777, 712.

സീനിയർ അഡ്വ. കെ.വി. വിശ്വനാഥൻ, അഡ്വ. അരവിന്ദ് രാജ്, അഡ്വ.പി.വെങ്കട്ടരാമൻ, അഡ്വ. അമർത്യ ശരൺ, അഡ്വ. രാഹുൽ സംഗ്വാൻ, അഡ്വ. ചാണക്യ ദ്വിവേദി (Amici Curiae) സീനിയർ അഡ്വ. ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണൻ, അഡ്വ. ഉജ്ജ്വൽ ബാനർജി, അഡ്വ. സ്വപ്നിൽ ഗുപ്ത, അഡ്വ. ദിനകർ സിംഗ്, അഡ്വ. ഗഗൻ ഗാർഗ്, അഡ്വ. രോഹിത് സിംഗ്, അഡ്വ. ശ്രീമതി അദിതി ഗുപ്ത, അഡ്വ. ദീപക് ഗോയൽ എന്നിവർ ഹർജിക്കാരന് വേണ്ടി ഹാജരായി.

ബൽബീർ സിംഗ്, എ.എസ്.ജി, നമൻ ടണ്ടൻ, ശ്രീമതി സുരഭി സിംഗ്, സമർവീർ സിങ്, ശ്രീമതി സാഗരിക കൗൾ, ശ്രീമതി മോണിക്ക ബെഞ്ചമിൻ, കെ.ഹരുമൂർത്തി, ശ്രീമതി അകാൻക്ഷ കൗൾ, നവഞ്ജയ് മൊഹപത്ര, കനു അഗർവാൾ, ടി.എസ്.സബ്രീഷ്, അരവിന്ദ് കുമാർ ശർമ്മ, സഞ്ചാർ ആനന്ദ്, അരവിന്ദ് കുമാർ, പ്രഹ്ലാദ് നാരായൺ സിംഗ്, ശ്രീമതി ലാറ സിദ്ദിഖി, ദേവേന്ദർ സിങ്, അങ്കുർ മിത്തൽ, ശ്രീമതി മീര മുരളി, ശ്രീമതി ഐശ്വര്യ പാണ്ഡെ, ശ്രീമതി പല്ലവി പ്രതാപ്, ശ്രീമതി നീമ എന്നിവർ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ.ഷാ

2019 ലെ റിട്ട് ഹർജി **(**സി**)** നമ്പർ **421**

1. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരമുള്ള ഈ റിട്ട് ഹർജിയിലൂടെ മോസർ ബെയർ കരംചാരി യൂണിയൻ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 (7) ഏകപക്ഷീയവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനവുമായതിനാൽ അത് റദ്ദാക്കാൻ ഉചിതമായ റിട്ട്, നിർദ്ദേശം അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

2016 ലെ ഇൻസോൾവെൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റസി കോഡിലെ വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം "തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക"യുടെ നിയമപരമായ ക്ലെയിമുകൾ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നതിന് മാൻഡാമസിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഉചിതമായ റിട്ട്, നിർദ്ദേശം അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാനും അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 ന് സമഗ്രമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കൊണ്ട് മാൻഡാമസിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഉചിതമായ റിട്ട് പുറപ്പെടുവിക്കാനും ഹർജിക്കാർക്ക് അവരുടെ 24 മാസത്തെ കുടിശ്ശിക കാലതാമസമില്ലാതെ നൽകാൻ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനും അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

2020 ലെ റിട്ട് ഹർജി **(**സി**) 777, 712** എന്നിവ

1.1 ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 255 അനുസരിച്ച്, ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള ലിക്വിഡേഷൻ നടപടികളിൽ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 326, 327 എന്നീ വകുപ്പുകൾ ബാധകമാക്കുന്നത് നിയമപരമായി തടയുന്ന 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 ൽ ഉപവകുപ്പ് 7 ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന ഐബിസിയുടെ പതിനൊന്നാം ഷെഡ്യൂളിലെ ഖണ്ഡം 19 (എ) ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരമുള്ള ഈ റിട്ട് ഹർജികളിലൂടെ, യുക്തിരഹിതവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട റിട്ട് ഹർജിക്കാർ അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

2016 ലെ ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റ്സി കോഡിലെ വകുപ്പ് 255 നും പതിനൊന്നാം ഷെഡ്യൂളിനും അനുസൃതമായി 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 ൽ ഉപവകുപ്പ് (7) ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ കമ്പനി ലിക്വിഡേഷൻ ഉണ്ടായാൽ തൊഴിലാളികളുടെ നിയമാനുസൃതമായ കുടിശ്ശിക വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് യുക്തിരഹിതമായ വർഗ്ഗീകരണം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനാൽ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 ലെ ഉപവകുപ്പ് 7 യുക്തിരഹിതവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നും ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53(1)(ബി)(i) തൊഴിലാളികൾക്ക് നൽകേണ്ട കുടിശ്ശിക ലിക്വിഡേഷൻ ഓർഡർ തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും തുടർന്ന് ഈടുകടക്കാർ ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 52 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഈട് വിട്ടൊഴിഞ്ഞാൽ അത്തരം ഈടുകടക്കാർക്ക് തുല്യമായി തൊഴിലാളികളെ റാങ്ക് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 (1)(ബി)(i) പ്രകാരം വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക വിതരണം യുക്തിരഹിതവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

ലിക്വിഡേഷൻ ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ ആണെങ്കിലും വകുപ്പ് 326 പ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ന്യായമായ തത്വങ്ങൾക്കനുസൃതമായി തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക തീർപ്പാക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

2. മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ കെ.വി.വിശ്വനാഥനാണ് അമിക്കസ് ക്യൂറിയായി ഹാജരായത്. മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണനാണ് ഹർജിക്കാരന്(ർക്ക്) വേണ്ടി ഹാജരായത്. ശ്രീ ബൽബീർ സിംഗ്, എ.എസ്.ജി, എതിർകക്ഷിയായ ഇന്ത്യൻ യൂണിയന് വേണ്ടി ഹാജരായി.

3. മുന്നവകാശിയായായി പണം കൊടുക്കൽ, കമ്പനി നിയമത്തിന്റെ നിയമനിർമ്മാണ ചരിത്രം, ഇൻസോൾവെൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റസി കോഡ് തയ്യാറാക്കൽ എന്നിവയിലേക്ക് അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ. കെ. വി. വിശ്വനാഥൻ ആദ്യം കോടതിയെ കൊണ്ടുപോയി.

3.1 1985-ലെ കമ്പനി (ഭേദഗതി) നിയമത്തിന് മുമ്പ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന 1956-ലെ കമ്പനി നിയമം ഏതെങ്കിലും കക്ഷിക്ക് "മുന്നവകാശിയായി പണം കൊടുക്കൽ" വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് വാദിച്ചു. 1985 ൽ, 1985-ലെ കമ്പനി (ഭേദഗതി) ബിൽ, വകുപ്പ് 529-ലെ ഉപവകുപ്പ് (1)ലെ ക്ലിപ്ത നിബന്ധനയും, വകുപ്പ് 529 (3) ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ "തൊഴിലാളികൾ", "തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക", "തൊഴിലാളികളുടെ ഭാഗം" എന്നിവയുടെ നിർവചനവും വകുപ്പ് 529 എ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ "മുന്നവകാശിയായി പണം കൊടുക്കൽ" എന്നിവ അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്ന് വാദിച്ചു.

3.2. തൊഴിലാളികളുടെ അധ്വാനവും പരിശ്രമവും കമ്പനിയുടെ മൂലധനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കെ കമ്പനിയിലെ തൊഴിലാളികൾക്ക് പോലും കമ്പനിയുടെ വിഭവങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിനാണ് ഈ മാറ്റങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതെന്ന് ഉദ്ദേശകാരണവിവരണത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്ന് വാദിച്ചു. തൽഫലമായി, 1985 ലെ കമ്പനി (ഭേദഗതി) നിയമത്തിലൂടെ, "തൊഴിലാളികളുടെ ഭാഗം", "മുന്നവകാശിയായി പണം കൊടുക്കൽ" എന്നീ ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

3.3 1956-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 529, വകുപ്പ് 529-എ എന്നിവയുടെ സംയോജിത വായന സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, ഒന്നാമതായി, ഓരോ ഈടുകടക്കാരന്റെയും ഈട്, തൊഴിലാളികളുടെ വിഹിതത്തിന് തുല്യമായ പരിധി വരെ അപ്പീൽവാദി-തൊഴിലാളികൾക്ക് അനുകൂലമായി ഒരു തുല്യ നിലയിലുള്ള ചാർജിന് വിധേയമാണെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാമതായി, ഈടുകടക്കാരൻ തന്റെ ഈട് വസൂലാക്കാൻ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, ക്ലിപ്ത നിബന്ധനയോ അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ ഈടിലെ തൊഴിലാളികളുടെ പങ്കിന്റെ അളവോ കാരണം നികത്താൻ കഴിയാത്ത അത്തരം ഈടുകടക്കാരന് ലഭിക്കേണ്ട കടത്തിന്റെ ഭ്രരിഭാഗവും, തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുമായി തുല്യ നിലയിൽ റാങ്കുചെയ്യും. മൂന്നാമതായി, മൂന്നാമതായി, വകുപ്പ് 529 (1) ലെ ക്ലിപ്ത നിബന്ധന (സി) ൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്കും ഈടുകടക്കാരന്റെ കടങ്ങൾക്കും മുൻഗണനാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുന്നവകാശിയായി പണം കൊടുക്കുകയും തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കടങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ ആസ്തികൾ പര്യാപ്തമാണെങ്കിൽ, കടം പൂർണ്ണമായി അടയ്ക്കേണ്ടതാണ്, പര്യാപ്തമല്ലെങ്കിൽ തുല്യ അനുപാതത്തിൽ അതിൽ കുറവ് വരുത്തും.

3.4 വകുപ്പ് 530, "മുന്നവകാശിയായി പണം കൊടുക്കൽ" വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 530 (1) (ബി) യുടെ ഉപവകുപ്പ് (2) ലെ പരിധിക്ക് വിധേയമായി, സർക്കാർ കുടിശ്ശിക 12 മാസത്തെ കാലയളവിലേക്കും ഒരു ജീവനക്കാരന്റെ വേതനം അല്ലെങ്കിൽ ശമ്പളം ബന്ധപ്പെട്ട തീയതിക്ക് 12 മാസത്തിനുള്ളിൽ 4 മാസത്തിൽ കവിയാത്ത കാലയളവിലേക്കും പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു.

3.5 2013-ലെ കമ്പനി നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പ്, 1956-ലെ കമ്പനി നിയമം പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നതിനായി നിരവധി കമ്മിറ്റികൾ രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. ഇവയിൽ രണ്ട് കമ്മിറ്റികളും അവയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളും അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഷ്കരിച്ചതും പുതുക്കിയതുമായ നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെ പരിഹരിക്കാമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് വാദിച്ചു. 2000-ൽ ജസ്റ്റിസ് വി.ബാലകൃഷ്ണ ഏറാടിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കമ്പനികളുടെ പാപ്പരത്തവും അടച്ചുപൂട്ടലും സംബന്ധിച്ച നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉന്നതതല സമിതിയുടെ (ഏറാടി കമ്മിറ്റി എന്നറിയപ്പെടുന്നു) റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. ലഭിച്ച വിവിധ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിഗണിച്ച്, "ഒരു കമ്പനിയുടെ എല്ലാ ജീവനക്കാരുടെയും" അതിന്റെ ഈടുകടക്കാരുടെയും ക്ലെയിമുകൾ തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ ഉചിതമായ നിയമനിർമ്മാണ നടപടി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ഏറാടി കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തു. അതിനുശേഷം, 2005-ൽ ഡോ.ജംഷദ് ജെ.ഇറാനിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കമ്പനി നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിദഗ്ധ സമിതിയുടെ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. ഇറാനി കമ്മിറ്റി, അതിന്റെ മുമ്പാകെയുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിഗണിച്ചപ്പോൾ, ലിക്വിഡേഷൻ നടത്തിപ്പിന്റെ ചെലവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ക്ലെയിമുകൾ

അടച്ചതിന് ശേഷം ഈടുകടക്കാരുടെ പദവി അവരുടെ ക്ലെയിമുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് "ജീവനക്കാരുമായി" തുല്യ നിലയിൽ ആയിരിക്കണമെന്ന് ശുപാർശ ചെയ്തു.

3.6 അക്കാലത്തെ നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥയിൽ "തൊഴിലാളികളുടെ കൂടിശ്ശിക" ഈടുകടക്കാരുമായി തുല്യ നിലയിൽ റാങ്കുചെയ്യുമെന്ന് മാത്രമേ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ എന്നിരിക്കെ, ഈ രണ്ട് കമ്മിറ്റികളുടെയും ശ്രദ്ധ "ഒരു കമ്പനിയിലെ ജീവനക്കാരുടെ" ക്ലെയിമുകൾ ഈടുകടക്കാരുമായി തുല്യ നിലയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിലായിരുന്നു എന്ന് വാദിച്ചു. ഈ രണ്ട് റിപ്പോർട്ടുകളെ തുടർന്ന്, 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 529, 529-എ, 530 എന്നീ വകുപ്പുകളുടെ അതേ ഘടന നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് 2009 ലെ കമ്പനി ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചു എന്ന് വാദിച്ചു. നിലവിലുള്ള ഘടന നിലനിർത്തിയതിനാൽ "ഒരു കമ്പനിയിലെ ജീവനക്കാരുടെ" കൂടിശ്ശികയുടെ റാങ്കിംഗിന്റെ ശുപാർശകൾ അംഗീകരിച്ചില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണെന്ന് വാദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, 2009 ലെ ഈ കമ്പനി ബിൽ, കാലഹരണപ്പെട്ടതിനാൽ അത് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നില്ലെന്നും വാദിച്ചു.

3.7 അതിനുശേഷം, വീണ്ടും, 2011 ലെ കമ്പനി ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചു, അത് ഒരു സ്റ്റാൻഡിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് റഫർ ചെയ്തു. 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലും 2009 ലെ കമ്പനീസ് ബില്ലിലും വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ 2011 ലെ പതിനഞ്ചാം ലോക്സഭയുടെ സ്റ്റാൻഡിങ് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്. 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 529 ന് പകരമായി അവതരിപ്പിച്ചിരുന്ന വകുപ്പ് 326 ൽ, കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ 2 വർഷത്തേക്ക് തൊഴിലാളികൾക്ക് നൽകേണ്ട വേതനം/ശമ്പളം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി ഇപ്പോൾ വകുപ്പ് 326 (1) ലെ ക്ലിപ്ത നിബന്ധനയും, വകുപ്പ് 326 (2) ലെ ഭേദഗതിയും ഉൾപ്പെടുമെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശം സംരക്ഷിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഈ നിയമനിർമ്മാണ മാറ്റത്തിന് നൽകിയ യുക്തി. തൽഫലമായി, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമം, 529, 529-എ എന്നീ വകുപ്പുകളുടെ ഘടന നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട്, വകുപ്പ് 326 (1) ൽ ക്ലിപ്ത നിബന്ധന അവതരിപ്പിക്കുകയും വകുപ്പ് 326 (2) ൽ ഭേദഗതി വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

3.8 വകുപ്പ് 325 (1) ലെ ക്ലിപ്ത നിബന്ധന (സി) പ്രകാരം ഈടുകടക്കാർക്ക് നൽകേണ്ട കൂടിശ്ശികയും തൊഴിലാളികളുടെ കൂടിശ്ശികയും തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും, കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാനുള്ള ഉത്തരവിന് മുമ്പുള്ള 2 വർഷത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ വേതനവും ശമ്പളവും മറ്റ് എല്ലാ കൂടിശികകളും മറ്റെല്ലാത്തിനേക്കാൾ മുൻഗണന നൽകി ആസ്തികൾ വിറ്റ്

30 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അടയ്ക്കണം എന്നതും, കൂടാതെ ഈടുകടക്കാരുടെ ഈടിന് മേൽ ഉള്ള ചാർജിന് വിധേയമായിരിക്കും എന്നതുമാണ് ഈ മാറ്റത്തിന്റെ പരിണതഫലം എന്ന് വാദിച്ചു. പ്രധാനമായി, സർക്കാർ കുടിശ്ശികയും ജീവനക്കാരുടെ വേതനവും ശമ്പളവും 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കാലയളവിലേക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. "തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക" എന്നതിന്റെ നിർവചനത്തിൽ പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട്, പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട് തുകകൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും ലിക്വിഡേഷന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രസ്തുത തുക ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മറ്റൊരു പ്രധാന വശം ഉന്നയിച്ചു. അതിനാൽ, തൊഴിലാളികളുടെ ഭാഗത്തിന്റെ പരിധി വരെ ഓരോ ഈടുകടക്കാരന്റെയും ഈട് സ്വത്തിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് ചാർജ് ഉണ്ടെന്നും തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക ഈടുകടക്കാർക്ക് നൽകേണ്ട കടങ്ങൾക്ക് തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് ചെയ്യണമെന്നും അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന് മുമ്പുള്ള 2 വർഷത്തെ കാലയളവിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് നൽകേണ്ട വേതനത്തിനോ ശമ്പളത്തിനോ മറ്റെല്ലാ കടങ്ങളേക്കാൾ മുൻഗണന നൽകും എന്നതുമാണ് 1956-ലെ കമ്പനീസ് ആക്ട്, 2013-ലെ കമ്പനീസ് ആക്ട് എന്നിവ പ്രകാരം "മുൻഗണന അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള മുന്നവകാശിയായായ പണം കൊടുക്കൽ", "മുന്നവകാശിയായ പണം കൊടുക്കൽ" എന്നിവ സംബന്ധിച്ച നിയമത്തിന്റെ നിലപാട്.

3.9 അതിനുശേഷം മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനും അമിക്കസ് ക്യൂറിയുമായ ശ്രീ. കെ.വി.വിശ്വനാഥൻ ഐ.ബി.സിയുടെ ശുപീകരണത്തിലേക്ക് കോടതിയെ കൊണ്ടുപോയി. പാപ്പരത്ത നിയമപരിഷ്കരണ സമിതി 04.11.2015 ന് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. നിലവിലുള്ള നിർദ്ധനത്വ, പാപ്പരത്ത നടപടികളിൽ വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചർച്ച ചെയ്യുകയും നിലവിലുള്ള നിയമ നിലപാടിൽ എന്തുകൊണ്ട് മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നു എന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. ബാങ്കറപ്റ്റസി ലോ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റി (ബിഎൽആർസി) റിപ്പോർട്ടിലെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാം:

i. ഓപ്പറേഷനൽ ക്രെഡിറ്റർമാരിൽ മുൻകാല പേയ്മെന്റുകൾ കുടിശ്ശികയുള്ള തൊഴിലാളികളും ജീവനക്കാരും ഉൾപ്പെടുമെന്ന് കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ii. കൂടാതെ, എല്ലാത്തരം ഈടുകടക്കാർക്കും പുറമേ അൻസെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർമാർക്ക് താഴെയായി കേന്ദ്ര- സംസ്ഥാന സർക്കാർ കുടിശ്ശിക ക്രമീകരിക്കുമെന്നും സമിതി പറയുന്നു.

iii. പുതിയ വ്യവസ്ഥിതിക്ക് കീഴിൽ ലിക്വിഡേഷന് നിശ്ചിത പേയ്മെന്റ് മുൻഗണനയോടെ മാറ്റാനാവാത്തതും സമയബന്ധിതവുമായ ഒരു പ്രക്രിയ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും സമിതി വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിൽ, ഈടുകടക്കാർ നിർദ്ദിഷ്ട കാലയളവിലുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടൊപ്പം ഉയർന്ന മുൻഗണന പങ്കിടും.

iv. അതിനുശേഷം, ആഗോള സമ്പ്രദായത്തിന് അനുസൃതമായി ഇന്ത്യയിൽ നിയമം കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി കമ്മിറ്റി ലിക്വിഡേഷനിൽ പണമടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള മുൻഗണനാക്രമം സ്ഥാപിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് നിർദ്ദേശങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ, ഐആർപി, ലിക്വിഡേഷൻ എന്നിവയുടെ ചെലവുകൾ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തായിരിക്കും. അതിനുശേഷം, ഐആർപിയുടെ ആരംഭം മുതൽ 3 മാസം വരെയുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്കും ഈടുകടക്കാരുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്കും തുല്യ നിലയിലുള്ള മുൻഗണന നൽകും. ഇതിന് ശേഷം 3 മാസം വരെയുള്ള ജീവനക്കാരുടെ കുടിശ്ശിക വരുന്നു. അടുത്ത തലമെന്ന നിലയിൽ, ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് 12 മാസം മുമ്പ് ആരംഭിച്ച് ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് 3 മാസം മുമ്പ് അവസാനിക്കുന്ന 9 മാസ കാലയളവിലെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക അൺസെക്യേർഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ക്രെഡിറ്റർമാർക്കുള്ള കുടിശ്ശികയ്ക്കൊപ്പം റാങ്ക് ചെയ്യണം.

v. 2013 ലെ കമ്പനീസ് ആക്ടിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് നല്കുന്ന മുൻഗണന പുതിയ കോഡിൽ നിലനിർത്തണമോ എന്ന കാര്യത്തിൽ ചില ചർച്ചകൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും സമിതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

3.10 അങ്ങനെ, അക്കാലത്ത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിൽ നിന്നും 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ വാട്ടർഫാൾ സംവിധാനം ബിഎൽആർസി റിപ്പോർട്ട് ശുപാർശ ചെയ്തു. നിയമത്തിന്റെ നിലപാട് അവലോകനം ചെയ്യുകയും ഐബിസി വഴി നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം, തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക 3 മാസത്തേതായി നിജപ്പെടുത്തണമെന്നും ഈടുകടക്കാർക്ക് തുല്യ നിലയിൽ മുൻഗണന നൽകുമെന്നും

അതിനുശേഷം ബാക്കിയുള്ള കുടിശ്ശിക അൺസെക്യേർഡ് ക്രെഡിറ്റർമാർക്കൊപ്പം റാങ്ക് ചെയ്യുമെന്നും ബിഎൽആർസി റിപ്പോർട്ട് ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു.

3.11 2015 ലാണ് ഐബിസി ഒരു ബില്ലായി അവതരിപ്പിച്ചത്. ബില്ലിൽ അവതരിപ്പിച്ച വകുപ്പ് 36 ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് രൂപീകരിക്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് വാദിച്ചു. ബില്ലിൽ അവതരിപ്പിച്ച വകുപ്പ് 36 (4) (എ) (iii) പ്രകാരം, ജീവനക്കാരുടെ പെൻഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തുകകൾ മാത്രം ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുമെന്നും ലിക്വിഡേഷനിൽ വീണ്ടെടുക്കാൻ വിനിയോഗിക്കില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ബില്ലിൽ അവതരിപ്പിച്ച വകുപ്പ് 53, ലിക്വിഡേഷന്റെ കാര്യത്തിൽ പണമടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 53(1) (ബി) (i), (ii) എന്നിവ ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള 12 മാസത്തെ കുടിശ്ശികയും ഈടുകടക്കാർ ഈട് വിട്ടൊഴിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അത്തരം ഈടുകടക്കാരുടെ കുടിശ്ശികയും തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് ചെയ്യുന്നു. ഇത് ബിഎൽആർസി റിപ്പോർട്ട് നിർദ്ദേശിച്ച മാർഗ്ഗത്തേക്കാൾ ഒരു പടി കൂടി മുന്നോട്ട് പോയി, കാരണം തൊഴിലാളികളുടെ 12 മാസത്തെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് നൽകണം. എന്നിരുന്നാലും, അതിനുശേഷം, ഐബിസി ഒരു ബില്ലായി അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു ജോയിന്റ് കമ്മിറ്റിക്ക് റഫർ ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്ന് ഉന്നയിച്ചു. 16-ാം ലോക്സഭയുടെ 2015 ലെ ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റ്സി കോഡ് ജോയിന്റ് കമ്മിറ്റി 2016 ഏപ്രിലിൽ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രണ്ട് സുപ്രധാന ശുപാർശകളാണ് ജോയിന്റ് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമതായി, തൊഴിലാളികളുടെയും ജീവനക്കാരുടെയും നിവേദനം ശ്രദ്ധിച്ച ശേഷം, തൊഴിലാളികൾക്കും ജീവനക്കാർക്കും സാമൂഹിക സുരക്ഷാ നൽകുന്നതിനാൽ പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവ വകുപ്പ് 36 പ്രകാരമുള്ള ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കണമെന്ന് ശുപാർശ ചെയ്തു. രണ്ടാമതായി, 2013-ലെ കമ്പനീസ് ആക്ടിലെ സ്കീം അനുസരിച്ച് തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക അടയ്ക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന നിവേദനങ്ങൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം, ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് രണ്ട് വർഷം മുമ്പ് സർക്കാരുകൾക്ക് നൽകാനുള്ള കുടിശ്ശിക അടയ്ക്കുന്നതിനാൽ, ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭ തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള നിലവിലുള്ള 12 മാസ കാലയളവിനു പകരം തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയും രണ്ട് വർഷത്തേക്ക് നൽകണമെന്ന് ജോയിന്റ് കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തു. തൊഴിലാളികൾ "ഏതൊരു കമ്പനിയുടെയും നാഡി കേന്ദ്രം" ആണെന്നും അവരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും മനസ്സിൽ വച്ചാണ് ഇത് ശുപാർശ ചെയ്തതെന്ന് വാദിച്ചു. ജോയിന്റ് കമ്മിറ്റി ശുപാർശകൾ കണക്കിലെടുത്താണ് ഐബിസി

പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതെന്ന് വാദിച്ചു. പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിക്കോ ജീവനക്കാരനോ ലഭിക്കേണ്ട എല്ലാ തുകയും ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 36 (4) (എ) (iii) ഇപ്പോൾ ഒഴിവാക്കുന്നു. ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 (1) (ബി) (i), (ii) എന്നിവ ഇപ്പോൾ ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള 2 വർഷത്തേക്കുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയും ഈടുകടക്കാർ ഈട് വിട്ടൊഴിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഈടുകടക്കാർക്ക് നൽകാനുള്ള കുടിശ്ശികയും തുല്യ നിലയിൽ പട്ടികപ്പെടുത്തുന്നു. ജീവനക്കാർക്ക് നൽകാനുള്ള കുടിശ്ശിക വകുപ്പ് 53 (1) (സി) ൽ 12 മാസത്തേക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും കേന്ദ്ര സർക്കാരിനും സംസ്ഥാന സർക്കാരിനുമുള്ള കുടിശ്ശിക വകുപ്പ് 53 (1) (ഇ) (i) ൽ 2 വർഷത്തേക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഇത് അൺസെക്യേർഡ് ക്രെഡിറ്റർമാരുടേതിനേക്കാൾ താഴെയായി റാങ്ക് ചെയ്തെന്നും വാദിച്ചു. അതിനാൽ, 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലും 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലും നൽകിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥയും വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസവും മനസ്സ് പ്രയോഗിച്ച ശേഷം പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, തത്ഫലമായി, തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്നതിന് 24 മാസം മുമ്പായി നിജപ്പെടുത്തിയെന്നും വാദിച്ചു. മുൻ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ, ലിക്വിഡേഷൻ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ കോഡിന്റെ ആവശ്യകതകൾ പരിഗണിച്ചതിന് ശേഷം, നിയമത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക പരിണാമത്തിന്റെയും കൂടിയാലോചനയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ചെയ്തത്.

3.12 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 ൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന അതേ അർത്ഥം "തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക" എന്ന പദത്തിന് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 വിശദീകരണം (2) പറയുന്നു. അതിനുശേഷം, ഐബിസിയുടെ പതിനൊന്നാം ഷെഡ്യൂൾ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിൽ ഭേദഗതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഷെഡ്യൂളിലെ 18-ാം ഖണ്ഡം 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 325-ാം വകുപ്പ് ഒഴിവാക്കുന്നു എന്ന് പ്രധാനമായും വാദിച്ചു. ഷെഡ്യൂളിലെ 19-ാം ഖണ്ഡം 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 326-ാം വകുപ്പ് ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നു എന്നും വാദിച്ചു. അതിനുശേഷം, ഷെഡ്യൂളിലെ 20-ാം ഖണ്ഡം 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിൽ വകുപ്പ് 327 (7) ചേർക്കുകയും, അതിൽ ഐബിസി പ്രകാരം ലിക്വിഡേഷൻ സംഭവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ വകുപ്പ് 326, വകുപ്പ് 327 എന്നിവ ബാധകമല്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 വിശദീകരണം (2), 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 (7) എന്നിവയുടെ സംയോജിത വായന സൂചിപ്പിക്കുന്നത് "തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം മാത്രമേ

ഐബിസിയിൽ റഫറൻസിലൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ എന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഐബിസി പൂർണ്ണമായും മാറ്റം വരുത്തിയ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം ആണ് ഈ "തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക്" ബാധകം, അല്ലാതെ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന 2019 ലെ വാട്ടർഫാൾ ബാധകമല്ല. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 (7) അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള കാരണം വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിന്റെ പ്രയോഗവും ഇപ്പോൾ ഐബിസി വഴി പരിഷ്കരിച്ച 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ രീതികളും ഒഴിവാക്കാൻ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം ഐബിസിക്ക് കീഴിലും ബാധകമാകണമെന്ന വാദം പൂർണ്ണമായും അസ്വീകാര്യവും പ്രായോഗികവുമല്ലെന്ന് വാദിച്ചു.

3.13 തുടർന്ന് 2018 ൽ ഇൻജേതി ശ്രീനിവാസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഇൻസോൾവൻസി ലോ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു എന്ന് വാദിച്ചു. ഐബിസിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉന്നയിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളോടും പ്രശ്നങ്ങളോടും ഉള്ള കമ്മിറ്റിയുടെ സംക്ഷിപ്ത പ്രതികരണങ്ങൾ റിപ്പോർട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പ്രധാനമായും, തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക ഈടുകടക്കാരോടൊപ്പം തുല്യമായി അന്യായമായി റാങ്കുചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ ഐബിസി പ്രകാരം തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നോ ഉള്ള പ്രശ്നം ഉയർത്തിയ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും, ഐബിസി നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുവെന്ന് കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

3.14 അതിനാൽ, ഐബിസി വഴി നിയമസഭ നിലവിലുള്ള നിയമവ്യവസ്ഥയെ അടിമുടി പരിഷ്കരിക്കാനും ലിക്വിഡേഷൻ നടപ്പാക്കാൻ മറ്റൊരു രീതി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യാനും ശ്രമിച്ചു. 2013 ലെ കമ്പനി ആക്ട് പ്രകാരം, ഒരു കമ്പനി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതി കണക്കിലെടുത്താണ് വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസവും മുന്നവകാശിയായി പണം കൊടുക്കാനുള്ള സംവിധാനവും അവതരിപ്പിച്ചതെന്ന് വാദിച്ചു. തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട തരം ഈടുകടക്കാരുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് തുല്യ നിലയിലുള്ള മുൻഗണന നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവിന് മുമ്പുള്ള രണ്ട് വർഷത്തെ വേതനത്തിനും ശമ്പളത്തിനും പൂർണ്ണ മുൻഗണന ലഭിക്കുമെന്നും വാദിച്ചു. നേരെമറിച്ച്, ഐബിസിയുടെ പദ്ധതി 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്നും വാദിച്ചു. കമ്പനിയെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുക എന്നതിലാണ് ഐബിസിസി ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതെന്നും അവസാന മാർഗ്ഗമായി മാത്രമാണ് ലിക്വിഡേഷൻ വിഭാവനം ചെയ്തതെന്നും വാദിച്ചു. ലിക്വിഡേഷനിൽ,

ബിഎൽആർസി റിപ്പോർട്ടിന്റെ സമയം മുതൽ, നിർവചിക്കപ്പെട്ട പേഔട്ട് മുൻഗണന ക്രമത്തിലാണ് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്, സ്വാഭാവികമായി, ഈട് വിട്ടൊഴിഞ്ഞ ഈടുകടക്കാരുടേതിന് തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് ചെയ്യുന്നതിനായി തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക 3 മാസത്തിൽ നിന്ന് 12 മാസമായും ഇപ്പോൾ 24 മാസമായും വർദ്ധിച്ചു. ഐബിസിയുടെ ഈ പരിണാമം കൂടിയാലോചനകളുടെ ഫലമാണെന്നും തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടെ സ്ഥാനം ഒന്നിലധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവലോകനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും നിയമനിർമ്മാണസഭ അതിന്റെ വിവേകത്തോടെ ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ് 24 മാസത്തേക്ക് ഇത് പരിമിതപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിച്ചതായും വാദിച്ചു. തൊഴിലാളികളുടെ സാമൂഹിക സുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട്, പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട് എന്നിവ ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കി എന്നും വാദിച്ചു. അതിനാൽ, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമപ്രകാരം നിലവിലുള്ള പദ്ധതിയിൽ ഐബിസി വഴി വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാകില്ല.

3.15 സാമ്പത്തിക നിയമനിർമ്മാണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ "ജുഡീഷ്യൽ ഹാൻഡ്സ്-ഓഫ് (Judicial Hands-Off)" എന്ന തത്വം നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനും അമിക്കസ് ക്യൂറിയുമായ ശ്രീ. കെ. വി. വിശ്വനാഥൻ പറഞ്ഞു. സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ, നിയമ നിർമ്മാതാവിന് കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നുണ്ടെന്നും പ്രായോഗിക അനുഭവങ്ങളെയും നിയമനിർമ്മാതാക്കൾ കാണുന്ന മറ്റ് പ്രശ്നങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി അത്തരം നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിൽ പരീക്ഷണം നടത്താൻ കോടതി അനുവദിക്കുന്നുവെന്നും വാദിച്ചു. അത്തരമൊരു നിയമനിർമ്മാണത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതിൽ, കോടതി ഒരു സൈദ്ധാന്തിക സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് വാദിച്ചു. **മനീഷ് കുമാർ v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റൊരാളും (2021) 5 SCC 1** (169, 249-251 എന്നീ ഖണ്ഡികകൾ); **സ്വിസ് റിബൺസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും (2019) 4 SCC 17** [(17-24, 25-28 എന്നീ ഖണ്ഡികകൾ) ഖണ്ഡിക 120 നൊപ്പം വായിക്കുന്ന [ഐബിസി-യുടെ ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കായി]]; **സ്മാൾ സ്കെയിൽ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ മാനുഫാക്ചറർസ് അസോസിയേഷൻ (രജിസ്റ്റർഡ്) v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും (2021) 8 SCC 511** (60-72 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകൾ) എന്നിവയിലെ തീരുമാനങ്ങളിൽ ആശ്രയിച്ചു. ഒരു നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള നിക്ഷിപ്ത അവകാശം മറ്റൊരു നിയമപ്രകാരം എടുത്തുകളയണമെങ്കിൽ പൊതുതാൽപര്യവും അത് ഒരു സാമ്പത്തിക നടപടിയുമാണെന്ന് കണക്കിലെടുത്ത് മാത്രമേ സാധിക്കൂ എന്നും വാദിച്ചു.

3.16 ഐബിസി, ന്യായമായ വർഗ്ഗീകരണം എന്നിവയിൽ, **സ്വിസ് റിബൺസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) കേസിൽ, ഓപ്പറേഷണൽ ക്രെഡിറ്റർമാരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണെങ്കിലും, ഐബിസി വകുപ്പ് 53 പ്രകാരമുള്ള വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം ഉൾപ്പെടെ ഐബിസിയുടെ നിരവധി വ്യവസ്ഥകളുടെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതുമായി ഈ കോടതി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനും അമിക്കസ് ക്യൂറിയുമായ ശ്രീ. കെ. വി. വിശ്വനാഥൻ വാദിച്ചു. ഐബിസി നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യകാരണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ച ശേഷം, ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ ഫിനാൻഷ്യൽ ക്രെഡിറ്റർമാരുടെയും ഓപ്പറേഷനൽ ക്രെഡിറ്റർമാരുടെയും വർഗ്ഗീകരണത്തിന് വ്യക്തവും യുക്തിസഹവുമായ അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി വിധിച്ചു. ഐബിസി നേടിയെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ലക്ഷ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഈ യുക്തിസഹമായ വർഗ്ഗീകരണത്തിന്റെ വീക്ഷണകോണിൽ ഐബിസി വകുപ്പ് 53 ശരിവെച്ചതായും വാദിച്ചു.

3.17 എസ്സാർ സ്റ്റീൽ ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് ക്രെഡിറ്റേഴ്സ് കമ്മിറ്റി വേഴ്സസ് സതീഷ് കുമാർ ഗുപ്തയും മറ്റുള്ളവരും, (2020) 8 എസ്സിസി 531, കേസിൽ, ഓപ്പറേഷണൽ ക്രെഡിറ്റർമാരെ ഫിനാൻഷ്യൽ ക്രെഡിറ്റർമാർക്ക് തുല്യമായി കണക്കാക്കാനുള്ള പരിഹാര പദ്ധതി സി. ഐ. ആർ. പി പ്രക്രിയയ്ക്ക് കീഴിൽ ഓപ്പറേഷണൽ ക്രെഡിറ്റർമാർക്ക് കുറഞ്ഞ ലിക്വിഡേഷൻ മൂല്യം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതിനായി ഐബിസിക്ക് വരുത്തിയ ഭേദഗതികളും ഈ കോടതി വ്യവഹാരത്തിനെടുത്തിരുന്നു. ഐബിസിയുടെ മുഴുവൻ ലക്ഷ്യത്തെയും പരാജയപ്പെടുത്തുമെന്നതിനാൽ ഫിനാൻഷ്യൽ ക്രെഡിറ്റർമാരെയും, ഓപ്പറേഷണൽ ക്രെഡിറ്റർമാരെയും തുല്യമായി പരിഗണിക്കുന്നതിന് "എല്ലാവർക്കും സമത്വം (equality for all)" എന്ന തത്വം ബാധകമാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി പ്രസ്തുത തീരുമാനത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഓപ്പറേഷണൽ ക്രെഡിറ്റർമാർക്ക് മിനിമം ലിക്വിഡേഷൻ മൂല്യം ഉറപ്പുനൽകുന്ന ഐബിസിയിൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതികൾ അനുച്ഛേദം 14 ന് വിരുദ്ധമല്ലെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

3.18 ഘനശ്യാം മിശ്ര ആൻഡ് സൺസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. എഡൽവിസ് അസറ്റ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്, (2021) 9 SCC 657 എന്ന കേസിൽ, 2019 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിലൂടെ ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 31 ൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പോ ശേഷമോ അംഗീകൃത പരിഹാര പദ്ധതി സർക്കാരിന് ബാധകമാണോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതി വ്യവഹാരത്തിനെടുത്തുവെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. വ്യക്തത വരുത്തുന്നതിനാണ് ഭേദഗതി വരുത്തിയതെന്നും അംഗീകരിച്ച പരിഹാര പദ്ധതി സർക്കാരിന്

ബാധകമാണെന്നും ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ വിധിക്കുമ്പോൾ, ഒരു പുതിയ തുടക്കം കുറിക്കുകയും പരിഹാര പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം അപ്രതീക്ഷിത ക്ലെയിമുകളൊന്നും വരില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന പദ്ധതി എല്ലാ തത്പരകക്ഷികൾക്കും ബാധകമാക്കുന്നതിലെ നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യം കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

3.19 കമ്പനി നിയമത്തിലെ 529, 529-എ എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം "തൊഴിലാളികളുടെ ഭാഗം" വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ, **അലഹബാദ് ബാങ്ക് v. കാനറ ബാങ്കും മറ്റൊന്നും (2000) 4 SCC 406, ആന്ധ്ര ബാങ്ക് v. ഒഫിഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്ററും മറ്റൊരാളും (2005) 5 SCC 75** എന്ന കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിച്ചു.

3.20 മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾക്കിടെ, നിലവിലുള്ള റിട്ട് ഹർജികൾ അനുവദിക്കാനും അഭ്യർത്ഥിച്ച നിവൃത്തികൾ അനുവദിക്കാനും അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

4. ഇന്ത്യൻ യൂണിയന് വേണ്ടി ഹാജരായ എ.എസ്.ജിയായ ശ്രീ. ബൽബീർ സിംഗിന്റെ വാദം കോടതി കേട്ടു.

4.1 1956-ലെ കമ്പനീസ് ആക്ടിന് കീഴിലുള്ള പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകളിലേക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് 59 എ, 529 എ, 530 വകുപ്പുകളിലേക്കും 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകളിലേക്കും ശ്രീ. ബൽബീർ സിംഗ് കോടതിയെ കൊണ്ടുപോയി.

4.2 പ്രാരംഭത്തിൽ പാപ്പരായ കമ്പനികൾ അടച്ചുപൂട്ടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പാപ്പരത്ത പ്രക്രിയ 2013 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 325 പ്രകാരമാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നതെന്ന് വാദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഐബിസിയുടെ വരവോടെ 15.11.2016 മുതൽ 2013 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 325 ഒഴിവാക്കി. അതിനാൽ, ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ, നിർദ്ധനത്വത്തെ തുടർന്നുള്ള അടച്ചുപൂട്ടൽ നടപടികൾ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമം അനുസരിച്ച് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും സമ്പൂർണമായ നിയമസംഹിത എന്ന നിലയിൽ അത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഏക ബാധകമായ നിയമമാണ് ഐബിസിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ എന്നും വാദിച്ചു. 2013 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 (7) ൽ 15.11.2016 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന ഒരു ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ഐബിസി പ്രകാരം ലിക്വിഡേഷൻ നടക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ

2013 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326, വകുപ്പ് 327 എന്നിവയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

4.3 2013 ലെ കമ്പനി നിയമപ്രകാരം ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 326, 327 വകുപ്പുകൾക്ക് നിയമസാധുതയുള്ളൂ. 2013 ലെ നിയമത്തിലെ 326, 327 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള അടച്ചുപൂട്ടൽ നടപടികൾക്ക് പ്രസക്തമായ സവിശേഷതകൾ ഇനിപ്പറയുന്നവയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു:-

- ഈടിലുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ പങ്കിന് മറ്റെല്ലാ കടങ്ങളേക്കാളും മുൻഗണന നൽകും;
- എന്നിരുന്നാലും, 24 മാസ കാലയളവിലെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് ((ബി)(i),(ii) പ്രകാരം) മറ്റെല്ലാ കടങ്ങളേക്കാൾ (ഈട് കടക്കാർക്കുള്ള കടങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ) മുൻഗണന നൽകേണ്ടതാണ്. ഇതിനർത്ഥം 24 മാസ കാലയളവിലെ വേതനം / ശമ്പളം മറ്റെല്ലാ ക്ലെയിം / കടങ്ങൾക്കും മുകളിലാണ് (ഈടുകടക്കാരുടെ കടങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ).
- പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ കമ്പനിയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി ഉള്ള മറ്റേതെങ്കിലും ഫണ്ട് എന്നിവ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

4.4 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 530-ാം വകുപ്പിന് സമാനമായ 327-ാം വകുപ്പിലാണ് ഈ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം നൽകിയിരിക്കുന്നത് എന്ന് വാദിച്ചു. അതിനുശേഷം 2016 ൽ ഐബിസി അവതരിപ്പിച്ചു, അതിൽ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക ശരിയായി പരിരക്ഷിക്കുകയും പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട് എന്നിവ ലിക്വിഡേഷൻ സ്വത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് വാദിച്ചു. ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 അനുസരിച്ച്, വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിൽ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്നു എന്ന് വാദിച്ചു.

4.5 33 മുതൽ 54 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഐബിസിയുടെ മൂന്നാം അധ്യായത്തിലാണ് ലിക്വിഡേഷൻ പ്രക്രിയ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 36 ലിക്വിഡേഷൻ ആസ്തിയെക്കുറിച്ചും, ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 36 (4) ലിക്വിഡേഷൻ

എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലാത്ത ചില പേഔട്ടുകളെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതിനാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ച്, കുടിശ്ശികയുള്ള ഈ കടങ്ങളെല്ലാം ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ച്, പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിക്കോ ജീവനക്കാരനോ നൽകേണ്ട മുഴുവൻ തുകയും ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റിന് കീഴിലുള്ള ആസ്തികളുടെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തില്ല എന്ന് വാദിച്ചു.

4.6 ഐബിസിയുടെ 53-ാം വകുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ലിക്വിഡേഷൻ ആസ്തികളുടെ വിൽപ്പന ചില മുൻഗണനാ ക്രമത്തിൽ തരംതിരിക്കുമെന്ന് വാദിച്ചു. വകുപ്പ് 53 അനുസരിച്ച്, പാപ്പരത്ത പരിഹാര പ്രക്രിയ ചെലവുകളും ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവുകളും അടയ്ക്കുന്നത് പരമപ്രധാനമാണെന്നും അത് പൂർണ്ണമായി നൽകണമെന്നും വാദിച്ചു. കമ്പനിയെ ഗോയിങ് കൺസേൺ ആയി നിലനിർത്തുന്നതിന് ലിക്വിഡേഷൻ പ്രക്രിയയുടെ കാലയളവിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് നൽകുന്ന ശമ്പളവും വേതനവും ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം, ഈട് വിട്ടൊഴിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ 24 മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക ഈടുകടക്കാരുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്കൊപ്പം നൽകണം. ഈട് വിട്ടൊഴിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ജീവനക്കാരുടെ കുടിശ്ശികയും ഈടുകടക്കാരുടെ കടങ്ങളും തുല്യമായി റാങ്കുചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈട് നടപ്പാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, അടയ്ക്കാത്ത കുടിശ്ശികയുള്ള ഏതെങ്കിലും കടം ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 (1) (ഇ) (iii) ൽ താഴെ തട്ടിലേക്ക് വരുന്നതാണ്.

4.7 1956 ലെ മുൻ കമ്പനി നിയമത്തിലെയും 2013 ലെ നിലവിലുള്ള കമ്പനി നിയമത്തിലെയും വ്യവസ്ഥകളുമായി ഐബിസി വകുപ്പ് 53 താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ തൊഴിലാളികൾ പ്രതികൂല സ്ഥിതിയിലാണെന്ന് ഉന്നയിച്ച് കൊണ്ടാണ് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇത് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതെന്ന് വാദിച്ചു. കാരണങ്ങൾ ഇവയാണ്: (1) ഈടുകടക്കാരുടെ കൈവശമുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ പങ്ക് ഇല്ലാതാക്കി; (2) മറ്റേതൊരു കടത്തേക്കാളും 24 മാസത്തെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് നൽകിയ മുൻഗണന / പ്രാധാന്യം ഇല്ലാതാക്കി; (iii) തൊഴിലാളികളെയും ഈടുകടക്കാരെയും ഒരേ പൂളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

4.8 മേൽപ്പറഞ്ഞവയിൽ, അന്താരാഷ്ട്ര സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായും നഷ്ടത്തിലും പാപ്പരുമായ കമ്പനികളെ തിരികെ കൊണ്ടുവരികയെന്ന പരമമായ ലക്ഷ്യത്തോടെയും ഉള്ള ഒരു പുതിയ പാപ്പരത്ത സംവിധാനമാണ് ഐബിസി എന്നും എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി ആസ്തികളുടെ സുതാര്യവും തുല്യവുമായ ലിക്വിഡേഷനായി അത്തരം കമ്പനികളെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യമാണിതിനുള്ളതെന്നും ശ്രീ. ബൽബീർ സിംഗ്, എ.എസ്.ജി. വാദിച്ചു. 2013 ലെ നിയമം, എസ്ഐസിഐ, സർഫേസി (SARFAESI), ഡെബ്റ്റ് റിക്കവറി ആക്ട്റ്റ് തുടങ്ങിയ നിരവധി വ്യത്യസ്ത നിയമങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള നടപടികളെ ഒരൊറ്റ കോഡാക്കി ഏകീകരിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിലെ പാപ്പരത്ത നിയമത്തിനുള്ള ഒരു സുപ്രധാന വഴിത്തിരിവായാണ് ഐബിസി അവതരിപ്പിച്ചതെന്ന് വാദിച്ചു. സമഗ്രവും സമയബന്ധിതവുമായ പാപ്പരത്ത ചട്ടക്കൂട് അവതരിപ്പിക്കുകയും എല്ലാ വ്യക്തികളുടെയും ആസ്തികളുടെ മൂല്യം പരമാവധി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും എല്ലാ പങ്കാളികളുടെയും താൽപ്പര്യം സന്തുലിതമാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു ഐബിസിയുടെ ലക്ഷ്യം.

4.9 പാപ്പരത്ത നിയമം എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിർണായക മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്ന ഐബിസിയുടെ കരട് തയ്യാറാക്കുന്നതിലെ ഇന്ത്യൻ അനുഭവത്തിന് ഇൻസോൾവൻസി നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യൂണിസിട്രൽ (UNICITRAL) ലെജിസ്ലേറ്റീവ് ഗൈഡ് പ്രബോധനാത്മകമായിരുന്നുവെന്ന് വാദിച്ചു. പാപ്പരത്ത നിയമത്തെയും കുറിച്ചുള്ള യൂണിസിട്രൽ (UNICITRAL) ലെജിസ്ലേറ്റീവ് ഗൈഡും ബാങ്ക്റപ്റ്റസി ലോ റിപ്പോർട്ടും ചേർത്ത് വായിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്, ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള പാപ്പരത്ത പ്രക്രിയയ്ക്കായി രൂപകൽപ്പന ചെയ്ത നടപടിക്രമം പ്രക്രിയയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ അതിന് ബാധ്യസ്ഥരായ കക്ഷികൾക്കിടയിൽ സാമ്പത്തിക ഏകോപനം അനുവദിക്കുന്നതിന് നിർണ്ണായകമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. **ആർസെലോർമിറ്റൽ ഇന്ത്യ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. സതീഷ് കുമാർ ഗുപ്തയും മറ്റുള്ളവരും (2019) 2 SCC 1; അരുൺ കുമാർ ജഗത്രാംക v. ജിൻഡാൽ സ്റ്റീൽ ആൻഡ് പവർ ലിമിറ്റഡും മറ്റൊന്നും (2021) 7 SCC 474; ശേഷ് നാഥ് സിംഗും മറ്റൊന്നും v. ബൈദ്യാബതി ഷിയോറാഫുലി കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊന്നും (2021) 7 SCC 313** എന്നീ കേസുകളിൽ പിന്തുടർന്ന **ഇൻനോവെന്റീവ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് v. ഐസിഐസിഐ ബാങ്കും മറ്റൊന്നും (2018) 1 SCC 407,** എന്ന കേസിൽ ഐബിസി കൈവരിച്ച സമഗ്രമായ ലക്ഷ്യവും സാമ്പത്തിക സന്തുലിതാവസ്ഥയും ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ പങ്കാളികൾക്കും സാധ്യതകൾ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതിലുള്ള ഐബിസിയുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും വാദിച്ചു.

4.10 ഐബിസിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, ഒരു കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ അവസാനം അനിവാര്യമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, പൊതുജനനന്മക്കായി കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ തൊഴിലാളികളുടെ മാത്രമല്ല, അതിന്റെ കടക്കാരുടെയും രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രയോജനത്തിനായി ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന ചരക്കുകളും ഉൾപ്പെടുന്ന കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തണം.

4.11 ബാങ്ക്റപ്റ്റസി ലോ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റി ലോ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റി (വാല്യം 1) (നവംബർ, 2015) ൽ, ട്രസ്റ്റിൽ സ്ഥാപനത്തിന്റെ കൈവശമുള്ള ആസ്തികൾ (ജീവനക്കാരുടെ പെൻഷൻ പോലുള്ളവ), ചില ധനകാര്യ വിപണി സ്ഥാപനങ്ങൾ ഈടായി കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന ആസ്തികൾ, പ്രവർത്തന ഇടപാടുകളുടെ ഭാഗമായി സ്ഥാപനത്തിന് അവകാശപ്പെട്ട കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന ആസ്തികൾ എന്നിവ ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുമെന്ന് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചർച്ച നടത്തിയതായും കോർപ്പറേറ്റ് ഇൻസോൾവൻസി, റെസല്യൂഷൻ പ്രക്രിയ, ലിക്വിഡേഷൻ എന്നിവയുടെ ചെലവുകൾക്ക് ശേഷം 3 മാസം വരെ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് ഈടുകടക്കാരന് ശേഷം രണ്ടാമത്തെ മുൻഗണന നൽകുമെന്ന് സമ്മതിച്ചതായും വാദിച്ചു.

4.12 തുടർന്ന്, 2015 ലെ ഇൻസോൾവെൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റസി കോഡിന് വേണ്ടിയുള്ള ജോയിന്റ് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി 28.04.2016 ന് ലോക്സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു, അതിൽ പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവയെ ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ നിന്നും പാപ്പരായവരുടെ സ്വത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കുന്ന പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു. പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവ തൊഴിലാളികൾക്കും ജീവനക്കാർക്കും സാമൂഹിക സുരക്ഷ നൽകുന്നുവെന്നും അതിനാൽ ഒരു കമ്പനി ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്യുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനം പാപ്പരാവുകയോ ചെയ്താൽ സുരക്ഷിതമാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ആഴത്തിലുള്ള പരിശോധനയ്ക്ക് ശേഷം കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി വാദിച്ചു. തൊഴിലാളികൾ ഏതൊരു കമ്പനിയുടെയും നാഡി കേന്ദ്രമാണെന്നും ഏതെങ്കിലും കമ്പനി പാപ്പരാകുകയോ നിർധനമാവുകയോ ചെയ്താൽ തൊഴിലാളികളെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുമെന്നും അതിനാൽ അവരുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് മുൻഗണന നൽകണമെന്നും കമ്മിറ്റി നിരീക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ, പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ പെൻഷൻ ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും

തൊഴിലാളിക്കോ ജീവനക്കാരനോ നൽകാനുള്ള എല്ലാ തുകയും ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തരുത്. തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി, ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള 12 മാസത്തെ തൊഴിലാളി കുടിശ്ശിക ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ് മുതലുള്ള 24 മാസമായി ഉയർത്താൻ കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചു.

4.13 ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, ലിക്വിഡേഷൻ ആസ്തികളായി കണക്കാക്കാത്തതും ലിക്വിഡേറ്ററിന് അത്തരം ഫണ്ടുകളിൽ അവകാശവാദമില്ലാത്തതുമായ പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവയ്ക്ക് കീഴിലുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 36 വ്യക്തമായി പരിരക്ഷ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടെ ഈ വിഹിതത്തെ ലിക്വിഡേഷൻ പ്രക്രിയയിൽ നിന്ന് ബോധപൂർവ്വം ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

4.14 ലിക്വിഡേഷൻ പ്രക്രിയയിൽ തൊഴിലാളികളുടെ വേതനവും ശമ്പളവും ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവുകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് വാദിച്ചു. ബോർഡ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള അത്തരം നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി ലിക്വിഡേഷൻ കാലയളവിൽ ലിക്വിഡേറ്റർ വരുത്തിയ ചെലവ് ഉൾപ്പെടുന്ന ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവ് ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 5 (16) ൽ നിർവചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് വാദിച്ചു. ലിക്വിഡേഷൻ നടപടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, 2016 ലെ ഇൻസോൾവൻസി ആന്ഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റ്സി ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യ (ലിക്വിഡേഷന് പ്രോസസ്) റെഗുലേഷൻസ് ബോർഡ് വിജ്ഞാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് വാദിച്ചു. ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 5 (16) പ്രകാരം കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ ബിസിനസ്സ് ഗോയിങ് കൺസേൺ എന്ന നിലയിൽ നടത്തുന്നതിന് ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ചെലവുകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവിനെക്കുറിച്ച് റെഗുലേഷൻ 2 (ഇഎ) സംസാരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഗോയിങ് കൺസേണിന്റെ ലിക്വിഡേഷന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ തൊഴിലാളികളുടെ ശമ്പളവും വേതനവും ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവുകൾക്ക് കീഴിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. 2016 ലെ ലിക്വിഡേഷൻ റെഗുലേഷൻസ് പ്രകാരം, റെഗുലേഷൻ 19 തൊഴിലാളികൾക്കും ജീവനക്കാർക്കും ക്ലെയിം നല്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന ഒരു സംവിധാനം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തൊഴിലാളികളുടെ / ജീവനക്കാരുടെ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പാക്കുന്ന പങ്കാളികളുടെ കണ്സൾട്ടേഷൻ കമ്മിറ്റി കൊണ്ടുവരുന്നതിന് റെഗുലേഷൻ 31 എ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും വാദിച്ചു.

4.15 ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം തൊഴിലാളികളെയും ഈടുകടക്കാരെയും തുല്യമായി നിലനിർത്തുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നം ഈടുകടക്കാരൻ ഈട് വിട്ടൊഴിഞ്ഞ കേസിൽ മാത്രമാണെന്നും അത് ലിക്വിഡേഷൻ പൂളിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും വാദിച്ചു. ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 52 ലിക്വിഡേഷൻ നടപടികളിൽ ഈടുകടക്കാരനെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുവെന്നും റെഗുലേഷൻ 21 എ ഈടുകടക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഈട് പലിശയുടെ അനുമാനത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നുവെന്നും വാദിച്ചു. ഇൻസോൾവൻസി ലോ കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിലും (മാർച്ച്, 2018), ഇൻസോൾവൻസി ലോ കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിലും (ഫെബ്രുവരി, 2020) പ്രസ്തുത നിലപാട് എതിർകക്ഷിയായ യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ ശരിയായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് വാദിച്ചു.

4.16 വകുപ്പ് 53 (1) (ബി) (ii) പ്രകാരം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഈടുകടക്കാർക്കുള്ള മുൻഗണന ഈടുകടക്കാരൻ വിട്ടൊഴിയുന്ന ഈടവകാശത്തിന്റെ മൂല്യത്തിന്റെ പരിധിയിൽ മാത്രമേ ബാധകമാകൂ എന്ന് 2020 ഫെബ്രുവരിയിലെ റിപ്പോർട്ടിൽ കമ്മിറ്റി ശരിയായി അംഗീകരിച്ചുവെന്ന് വാദിച്ചു. ഒരു കളക്റ്റീവ് ലിക്വിഡേഷൻ_പ്രക്രിയ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനാണ് ഈ നിയമസംഹിത ലക്ഷ്യമിടുന്നതെന്നും ഈ ലക്ഷ്യത്തിനായി, ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 (1) (ബി) പ്രകാരം കൂടിശ്ശിക വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് രണ്ടാമത്തെ ഉയർന്ന മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് ഈടുകടക്കാരെ അവരുടെ ഈടവകാശം വിട്ടൊഴിയാൻ ഇത് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ളതുപോലെ ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ സാധാരണ അൺസെക്യേർഡ് ക്രെഡിറ്റർമാരായി പരിഗണിക്കുന്നില്ലെന്നും കമ്മിറ്റി സൂചിപ്പിച്ചുവെന്നും വാദിച്ചു. മൊത്തത്തിലുള്ള മൂല്യ വർദ്ധനവ് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ഈ വ്യവസ്ഥ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

4.17 കൂടാതെ, 2020 ഫെബ്രുവരിയിലെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഈട് അവകാശം വസൂലാക്കിയ ഈടുകടക്കാർ തൊഴിലാളികളുടെ കൂടിശ്ശിക അടയ്ക്കുന്നതിന് സംഭാവന നൽകണമോ എന്നതിലും കമ്മിറ്റി തീരുമാനം കൈക്കൊണ്ടതായി വാദിച്ചു. ലിക്വിഡേഷൻ പ്രക്രിയയുടെ റെഗുലേഷൻ 21 (എ) പ്രകാരം, തങ്ങളുടെ ഈടാവകാശം വസൂലാക്കിയ ഈടുകടക്കാർ തങ്ങളുടെ ഈടവകാശം ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റിലേക്ക് വിട്ടൊഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലെന്ന പോലെ തൊഴിലാളികളുടെ കൂടിശ്ശിക അടയ്ക്കുന്നതിന് സംഭാവന നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, റെഗുലേഷൻ 21 എ പ്രകാരം തൊഴിലാളികളുടെ കൂടിശ്ശികയിലേക്ക് സംഭാവന നൽകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത, തൊഴിലാളികൾ പ്രധാന പങ്കാളികളാണെന്നും പാപ്പരത്ത നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മാത്രമല്ല, പാപ്പരത്ത

നടപടികളിലും കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ ബിസിനസ്സ് സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളുടെ നട്ടെല്ലാണെന്നും അംഗീകരിക്കുന്നു.

4.18 അങ്ങനെ, ഐബിസിയുടെ ഉദ്ദേശ്യവും അതിന്റെ പ്രവർത്തനവും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഐബിസി നടപ്പിലാക്കിയ തീയതി മുതൽ തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈടുകടക്കാരൻ ഈട് വിട്ടൊഴിയുകയോ വിട്ടൊഴിയാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന രണ്ട് കേസുകളിലും തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈടുകടക്കാർ സാരവത്തായ കുറവ് അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 അനുസരിച്ച് ന്യായമായും ശരിയായ രീതിയിലും തൊഴിലാളികൾക്ക് ന്യായമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടേണ്ട നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുന്നുണ്ടെന്നും വാദിച്ചു. അതിനാൽ, അവരെ തൊഴിലാളികൾക്ക് തുല്യ നിലയിൽ റാങ്കുചെയ്യുന്നത് ഏകപക്ഷീയമാണെന്ന് പറയുന്നത് അന്യായമാണെന്നും വകുപ്പ് 53 ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഏകപക്ഷീയമാണെന്നും ഹർജിയിൽ പറയുന്നു.

4.19 ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം നൽകിയിരിക്കുന്ന വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം പരിശോധിച്ചതിൽ നിന്ന്, മൂല്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും നഷ്ടത്തിലുള്ള കമ്പനികളെ ഗോയിങ് കൺസേൺ എന്ന നിലയിൽ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനും കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റ് ഓഹരിയുടമകൾ നിയമപരമായ കുടിശ്ശിക വീണ്ടെടുക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവരുടെ നിലപാടിൽ സാരമായി വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണ് എന്ന് വാദിച്ചു. അതിനാൽ, അനുച്ഛേദം 14 പ്രകാരം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ഏകപക്ഷീയതയോ അസമത്വമോ തൊഴിലാളികളെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് വാദിച്ചു.

4.20 സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു നിയമമാണ് ഐ.ബി.സി എന്നതിനാൽ **ആർ.കെ ഗാർഗ് v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും, (1981) 4 SCC 675**, കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തത് പോലെ പൗരാവകാശങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്ന നിയമങ്ങളേക്കാൾ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങളെ കൂടുതൽ വിശാലമായ വീക്ഷണത്തോടെ കാണണം എന്ന് എതിർകക്ഷിയായ ഇന്ത്യൻ യൂണിയന് വേണ്ടി ഹാജരായ എ.എസ്.ജി, ശ്രീ. ബൽബീർ സിംഗ് വാദിച്ചു.

4.21 മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും**, ആർ.കെ. ഗാർഗ് (മേൽപരാമർശം)** (ഖണ്ഡികകൾ 8, 16)**; രസ്തം കവാസ്ജി കൂപ്പർ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, (1970) 1 SCC 248** (ഖണ്ഡികകൾ 63, 179)**; ഡൽഹി സയൻസ് ഫോറവും മറ്റുള്ളവരും v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റൊന്നും** (1996) 2 SCC 405 (ഖണ്ഡിക 7)**; ബാൽകോ എംപ്ലോയീസ് യൂണിയൻ (രജിസ്റ്റർഡ്) v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും, (2002) 2 SCC 333** (ഖണ്ഡികകൾ 46, 47, 92, 93, 94, 98) എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുകയും 2016 ലെ ഐബിസി വകുപ്പ് 53 ഏകപക്ഷീയമോ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 14, 21 എന്നീ അനുച്ഛേദങ്ങളുടെ ലംഘനമോ അല്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കാനും നിലനിർത്താനും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

5. അതാത് കക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകരുടെ വാദം കോടതി വിശദമായി കേട്ടു.

6. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരമുള്ള ഈ റിട്ട് ഹർജിയിലൂടെ, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 (7) ഏകപക്ഷീയവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനവുമാണ് എന്നതിനാൽ റദ്ദാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഉചിതമായ റിട്ട്, നിർദ്ദേശം അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് ഹർജി നൽകിയ യൂണിയൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. 2016 ലെ ഇൻസോൾവെൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റസി കോഡിലെ വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടെ നിയമപരമായ ക്ലെയിമുകൾ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നതിന് ഉചിതമായ നിർദ്ദേശം നൽകണമെന്നും ഹർജിക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. വകുപ്പ് 327 (7) പ്രകാരം, 2013 ലെ നിയമത്തിലെ 326, 327 വകുപ്പുകൾ ഐബിസി പ്രകാരം ലിക്വിഡേഷൻ സംഭവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ബാധകമല്ല. 2013 ലെ നിയമത്തിലെ 326, 327 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അടച്ചുപൂട്ടുന്ന ഒരു കമ്പനിയുടെ കാര്യത്തിൽ 2013 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം മുന്നവകാശിയായി പണം കൊടുക്കാൻ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ പുതിയ വ്യവസ്ഥിതി അവതരിപ്പിക്കുന്നത് കണക്കിലെടുത്ത്, ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള ലിക്വിഡേഷന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 അനുസരിച്ച് വിതരണം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഐബിസി 28.05.2016 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 അനുസരിച്ച്, ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ ലിക്വിഡേഷൻ ഉണ്ടായാൽ ആസ്തികളുടെ വിതരണം നടത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 ഇപ്രകാരമാണ്:

"53. ആസ്തികളുടെ വിതരണം: (1) പാർലമെന്റോ ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാന നിയമസഭയോ പാസാക്കിയ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിൽ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ വിരുദ്ധമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ലിക്വിഡേഷൻ ആസ്തികളുടെ വിൽപ്പനയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം ഇനിപ്പറയുന്ന മുൻഗണനാ ക്രമത്തിലും അത്തരം കാലയളവിനുള്ളിലും വ്യക്തമാക്കിയ രീതിയിലും വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതായത്–

(എ) ഇൻസോൾവെൻസി റെസല്യൂഷൻ പ്രോസസ്സ് ചെലവുകളും ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവുകളും പൂർണ്ണമായി നൽകണം;

(ബി) ഇനിപ്പറയുന്ന കുടിശ്ശിക ഇനിപ്പറയുന്നവയ്ക്കിടയിൽ തുല്യമായി റാങ്ക് ചെയ്യപ്പെടും:–

(i) ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക; ഉം

(ii) വകുപ്പ് 52 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഈടുകടക്കാരൻ ഈട് വിട്ടൊഴിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു ഈടുകടക്കാരന് നൽകാനുള്ള കടങ്ങൾ;

(സി) ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള പന്ത്രണ്ട് മാസ കാലയളവിൽ തൊഴിലാളികൾ ഒഴികെയുള്ള ജീവനക്കാർക്ക് നൽകാനുള്ള വേതനവും കുടിശ്ശികയും;

(ഡി) അൻസെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർമാർക്ക് നൽകാനുള്ള സാമ്പത്തിക കടങ്ങൾ;

(ഇ) ഇനിപ്പറയുന്ന കുടിശ്ശിക ഇനിപ്പറയുന്നവയ്ക്കിടയിൽ തുല്യമായി റാങ്ക് ചെയ്യപ്പെടും:–

(i) ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള രണ്ട് വർഷത്തെ കാലയളവിന്റെ മുഴുവൻ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇന്ത്യയുടെ സഞ്ചിത നിധിയുടെയും ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സഞ്ചിത നിധിയുടെയും അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് ലഭിക്കേണ്ട തുക ഉൾപ്പെടെ കേന്ദ്ര സർക്കാരിനും സംസ്ഥാന സർക്കാരിനും ലഭിക്കേണ്ട തുക;

(ii) ഈടാവകാശം നടപ്പാക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് തിരിച്ചടയ്ക്കാത്ത ഏതെങ്കിലും തുകയ്ക്ക് ഒരു ഈടുകടക്കാരന് നൽകാനുള്ള കടങ്ങൾ;

(എഫ്) അവശേഷിക്കുന്ന കടങ്ങളും കുടിശ്ശികകളും;

(ജി) മേലോഹരി ഉടമകൾ;

(എച്ച്) ഇക്വിറ്റി ഷെയർഹോൾഡർമാരോ പങ്കാളികളോ ആകാം.
(2) (1)-ാം ഉപവകുപ്പിന് കീഴിൽ തുല്യ റാങ്കിംഗുള്ള സ്വീകർത്താക്കൾ തമ്മിലുള്ള ഏതെങ്കിലും കരാർ ക്രമീകരണങ്ങൾ, ആ ഉപവകുപ്പിന് കീഴിലുള്ള മുൻഗണനാ ക്രമത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ, ലിക്വിഡേറ്റർ അത് അവഗണിക്കണം.

(3) (1)-ാം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം സ്വീകർത്താക്കളുടെ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും നൽകേണ്ട വരവിൽ നിന്ന് ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് നൽകേണ്ട ഫീസ് ആനുപാതികമായി കുറയ്ക്കും, അത്തരം കിഴിവിന് ശേഷം ബന്ധപ്പെട്ട സ്വീകർത്താവിന് ലഭിക്കേണ്ട വരവ് വിതരണം ചെയ്യും.

വിശദീകരണം: ഈ ഭാഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി–

(i) തുല്യമായി റാങ്കുചെയ്യുന്ന സ്വീകർത്താക്കളുടെ ഒരു വിഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വരവിന്റെ വിതരണത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും, ഓരോ കടവും ഒന്നുകിൽ പൂർണ്ണമായി അടയ്ക്കപ്പെടുകയോ കടം പൂർണ്ണമായി നിറവേറ്റാൻ വരവ് അപര്യാപ്തമാണെങ്കിൽ, സ്വീകർത്താക്കളുടെ അതേ വിഭാഗത്തിൽ തുല്യ അനുപാതത്തിൽ നൽകുകയും ചെയ്യും;

(ii) "തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക" എന്ന പദത്തിന് 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 ൽ (2013 ലെ 18) നൽകിയിരിക്കുന്ന അതേ അർത്ഥം ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഐബിസിയുടെ നിയമനിർമ്മാണവും ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 ഉം കണക്കിലെടുത്ത്, 2013 ലെ നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. വകുപ്പ് 327 ലെ ഉപവകുപ്പ് (7)

അനുസരിച്ച്, ഐബിസി പ്രകാരം ലിക്വിഡേഷൻ സംഭവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ 326, 327 വകുപ്പുകൾ ബാധകമല്ല. 2013 ലെ നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിന്റെയും ഐബിസി പ്രകാരമുള്ള ലിക്വിഡേഷന്റെ കാര്യത്തിൽ 326, 327 വകുപ്പുകൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യകാരണം ഒരു കമ്പനിയുടെ അടച്ചുപൂട്ടൽ / ലിക്വിഡേഷൻ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാകാനിടയില്ലെന്ന് കരുതുന്നതിനാലാണ്. അതിനാൽ, ഐബിസി നിയമം കണക്കിലെടുത്ത്, 2013 ലെ നിയമത്തിലെ 326, 327 വകുപ്പുകളുടെ ഉപയുക്തത ഒഴിവാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്, ഇത് ഹർജിക്കാരന് വേണ്ടി വാദിച്ചതുപോലെ ഏകപക്ഷീയമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.

6.1 ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഐ. ബി. സി. ക്ക് കീഴിൽ ഒരു കമ്പനി ലിക്വിഡേഷൻ ചെയ്യപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, അധികാരം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വകുപ്പ് 327 ലെ ഉപവകുപ്പ് (7) ബാധകമാകുമെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതായത്, ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ ലിക്വിഡേഷന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഐബിസിയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കമ്പനി ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്യാനോ അടച്ചുപൂട്ടാനോ ഉത്തരവിട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 ലെ വ്യവസ്ഥകളും ഐബിസിയുടെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളും ബാധകമായിരിക്കും. അതിനാൽ, മുൻ വ്യവസ്ഥിതിക്ക് കീഴിൽ, 1956/2013 നിയമപ്രകാരം ഒരു കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ, തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് ഈടുകടക്കാരന്റെ കുടിശ്ശികയുമായി തുല്യ നില ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നതിനാൽ, ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുകയോ ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഹർജിക്കാരന് അതേ ആനുകൂല്യം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. ഐബിസിയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഒരു കമ്പനി ലിക്വിഡേഷൻ ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഐബിസിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് കക്ഷികൾ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടും.

6.2 ഇപ്പോൾ ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ ഒരു കമ്പനി ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ആസ്തികൾ വിതരണം ചെയ്യാൻ ഇത് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 53 (1) (ബി) അനുസരിച്ച്, വകുപ്പ് 52 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഈടുകടകാരൻ ഈട് വിട്ടൊഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക തൊഴിലാളികളും ഈടുകടക്കാരനും തമ്മിൽ തുല്യമായി റാങ്ക് ചെയ്യും. അതിനാൽ, ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക ഈടുകടക്കാരന്റെ കുടിശ്ശികയ്ക്കൊപ്പം തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക്

ചെയ്യപ്പെടും. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 36 (4) അനുസരിച്ച്, പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിക്കോ ജീവനക്കാരനോ നൽകേണ്ട എല്ലാ തുകയും ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ ഉൾപ്പെടുകയോ ലിക്വിഡേഷനിൽ വീണ്ടെടുക്കലിനായി ഉപയോഗിക്കുകയോ ഇല്ല. അതിനാൽ, പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളി / ജീവനക്കാരന് ലഭിക്കേണ്ട എല്ലാ തുകകളും ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റ് ആസ്തികളിൽ നിന്ന് (വകുപ്പ് 36 (4) പ്രകാരം) ഒഴിവാക്കാനും ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാലു മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ പ്രസ്തുത പരിധിയിൽ വരുന്ന കുടിശ്ശിക തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്കും ഈടുകടക്കാരുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്കും തുല്യമായി കണക്കാക്കാനും പാർലമെന്റ് / നിയമസഭ ബോധപൂർവ്വമായ തീരുമാനം എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഹർജിക്കാരന് വേണ്ടി വാദിച്ചതുപോലെ ഇത് ഏകപക്ഷീയവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. നിയമത്തിന്റെ സ്ഥാപിതമായ നിലപാട് അനുസരിച്ച്, ഐബിസി ഒരു സമ്പൂർണ്ണ കോഡാണ്, ഐബിസിയുടെ ഉദ്ദേശ്യകാരണം 1956/2013 ലെ നിയമത്തിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഐബിസി ഒരു പുതിയ പാപ്പരത്ത സംവിധാനമാണ്, അതിനാൽ, ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ മുൻ വ്യവസ്ഥിതിയായ 1956/ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

6.3 ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം തൊഴിലാളിയെയും ഈടുകടക്കാരനെയും തുല്യമായി നിലനിർത്തുന്ന പ്രശ്നം ഈടുകടക്കാരൻ ഈട് വിട്ടൊഴിയുന്ന ഒരു കേസിൽ മാത്രമാണെന്നും ഇത് ലിക്വിഡേഷൻ പൂളിന്റെ ഘട്ടത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

7. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271[1] പ്രകാരം ഒരു കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഏഴ് കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. കടം വീട്ടാൻ കമ്പനിക്ക് കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാൻ കഴിയുമെന്ന് കാരണം (എ) യിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. കമ്പനിയെ ട്രിബ്യൂണൽ അടച്ചുപൂട്ടണമെന്ന് പ്രത്യേക പ്രമേയത്തിലൂടെ കമ്പനി തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; ഇന്ത്യയുടെ പരമാധികാരം, സമഗ്രത, രാജ്യത്തിന്റെ സുരക്ഷ, വിദേശ രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സൗഹൃദ ബന്ധം, പൊതു ക്രമം, മാന്യത അല്ലെങ്കിൽ ധാർമ്മികത എന്നിവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി കമ്പനി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; ഇന്ത്യയുടെ പരമാധികാരം, സമഗ്രത, രാജ്യത്തിന്റെ സുരക്ഷ, വിദേശ രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സൗഹൃദ ബന്ധം, പൊതു ക്രമം, മാന്യത അല്ലെങ്കിൽ ധാർമ്മികത എന്നിവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി കമ്പനി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം പ്രകാരം കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാൻ ട്രൈബ്യൂണൽ ഉത്തരവിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; രജിസ്ട്രാർ അല്ലെങ്കിൽ ഈ നിയമപ്രകാരം വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ കേന്ദ്ര സർക്കാർ അധികാരപ്പെടുത്തിയ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തി നൽകിയ അപേക്ഷയിൽ, കമ്പനിയുടെ കാര്യങ്ങൾ വഞ്ചനാപരമായ രീതിയിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ വഞ്ചനാപരവും നിയമവിരുദ്ധവുമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി കമ്പനി രൂപീകരിച്ചുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാര്യങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തിലോ മാനേജ്മെന്റിലോ ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ വഞ്ചനക്കോ അതിക്രമത്തിനോ നടപടിദൃഷ്യത്തിനോ കൂറ്റവാളികളാണെന്നോ ട്രിബ്യൂണൽ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും, അത് കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നത് ഉചിതമാണ് എന്ന് കരുതുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ; തുടർച്ചയായ അഞ്ച്

---

1 271. കമ്പനിയെ ട്രിബ്യൂണൽ പിരിച്ചുവിടാൻ സാധ്യതയുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ. – (1)

(എ) കടം വീട്ടാൻ കമ്പനിക്ക് കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ;

(ബി) കമ്പനിയെ ട്രിബ്യൂണൽ അടച്ചുപൂട്ടണമെന്ന് പ്രത്യേക പ്രമേയത്തിലൂടെ കമ്പനി തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ;

(സി) ഇന്ത്യയുടെ പരമാധികാരം, സമഗ്രത, രാജ്യത്തിന്റെ സുരക്ഷ, വിദേശ രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സൗഹൃദ ബന്ധം, പൊതു ക്രമം, മാന്യത അല്ലെങ്കിൽ ധാർമ്മികത എന്നിവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി കമ്പനി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ;

(ഡി) പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം പ്രകാരം കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാൻ ട്രൈബ്യൂണൽ ഉത്തരവിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ;

(ഇ) രജിസ്ട്രാർ അല്ലെങ്കിൽ ഈ നിയമപ്രകാരം വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ കേന്ദ്ര സർക്കാർ അധികാരപ്പെടുത്തിയ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തി നൽകിയ അപേക്ഷയിൽ, കമ്പനിയുടെ കാര്യങ്ങൾ വഞ്ചനാപരമായ രീതിയിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ വഞ്ചനാപരവും നിയമവിരുദ്ധവുമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി കമ്പനി രൂപീകരിച്ചുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാര്യങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തിലോ മാനേജ്മെന്റിലോ ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ വഞ്ചനക്കോ അതിക്രമത്തിനോ നടപടിദൃഷ്യത്തിനോ കൂറ്റവാളികളാണെന്നോ ട്രിബ്യൂണൽ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും, അത് കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നത് ഉചിതമാണ് എന്ന് കരുതുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ;

(എഫ്) തുടർച്ചയായ അഞ്ച് സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിൽ കമ്പനി അതിന്റെ സാമ്പത്തിക പ്രസ്താവനകളോ വാർഷിക റിട്ടേണുകളോ രജിസ്ട്രാർക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ

(ജി) കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നത് ഉചിതവും നീതിപൂർവ്വവുമാണെന്ന് ട്രിബ്യൂണലിന് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ.

വകുപ്പ് 272 പ്രകാരമുള്ള ഹർജിയിൽ ഒരു കമ്പനിയെ ട്രൈബ്യൂണലിന് പിരിച്ചുവിടാം.

***

സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിൽ കമ്പനി അതിന്റെ സാമ്പത്തിക പ്രസ്താവനകളോ വാർഷിക റിട്ടേണുകളോ രജിസ്ട്രാർക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നത് ഉചിതവും നീതിപൂർവ്വവുമാണെന്ന് ട്രിബ്യൂണലിന് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാവുന്നതാണ്.

7.1 2016 ലെ 31–ാം നമ്പർ നിയമവും 2016 നവംബർ 15 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന 2016 ലെ ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റ്സി കോഡിലെ[2] പത്താം ഖണ്ഡികയിലെ പതിനൊന്നാം ഷെഡ്യൂളും പകരം വയ്ക്കുന്നതുവരെ ഈ വ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കിയിട്ടില്ല. ഇതും 2016 നവംബർ 15 മുതൽ ബാധകമാകുന്ന കോഡിന്റെ അധിനിയമവും നടപ്പാക്കലുമായി ഏകീഭവിച്ചു. ഈ പകരംവയ്ക്കലിനെ തുടർന്ന്, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271[3] പ്രകാരം കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നതിന് അഞ്ച് കാരണങ്ങൾ മാത്രമേ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ഒന്നാമത്തെ കാരണം, പ്രത്യേക പ്രമേയത്തിലൂടെ കമ്പനിയെ ട്രിബ്യൂണൽ അടച്ചുപൂട്ടാൻ തീരുമാനിച്ചു എന്നതാണ്. ഇന്ത്യയുടെ പരമാധികാരം, സമഗ്രത, രാജ്യത്തിന്റെ സുരക്ഷ, വിദേശവുമായുള്ള സൗഹൃദ ബന്ധം, പൊതുസമാധാനം, സഭ്യത, ധാർമ്മികത എന്നിവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി കമ്പനി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; രജിസ്ട്രാർ അല്ലെങ്കിൽ ഈ നിയമപ്രകാരം വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ കേന്ദ്ര സർക്കാർ അധികാരപ്പെടുത്തിയ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തി നൽകിയ അപേക്ഷയിൽ, കമ്പനിയുടെ കാര്യങ്ങൾ വഞ്ചനാപരമായ രീതിയിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ വഞ്ചനാപരവും നിയമവിരുദ്ധവുമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി കമ്പനി രൂപീകരിച്ചുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാര്യങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തിലോ

---

2 ചുരുക്കത്തിൽ, "നിയമസംഹിത ".

3 271. ഒരു കമ്പനിയെ ഒരു ട്രൈബ്യൂണൽ അടച്ചുപൂട്ടാൻ സാധ്യതയുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ. –

(എ) കമ്പനിയെ ട്രിബ്യൂണൽ അടച്ചുപൂട്ടണമെന്ന് പ്രത്യേക പ്രമേയത്തിലൂടെ കമ്പനി തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ;

(ബി) ഇന്ത്യയുടെ പരമാധികാരം, സമഗ്രത, രാജ്യത്തിന്റെ സുരക്ഷ, വിദേശവുമായുള്ള സൗഹൃദ ബന്ധം, പൊതുസമാധാനം, സഭ്യത, ധാർമ്മികത എന്നിവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി കമ്പനി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ;

(സി) രജിസ്ട്രാർ അല്ലെങ്കിൽ ഈ നിയമപ്രകാരം വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ കേന്ദ്ര സർക്കാർ അധികാരപ്പെടുത്തിയ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തി നൽകിയ അപേക്ഷയിൽ, കമ്പനിയുടെ കാര്യങ്ങൾ വഞ്ചനാപരമായ രീതിയിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ വഞ്ചനാപരവും നിയമവിരുദ്ധവുമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി കമ്പനി രൂപീകരിച്ചുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാര്യങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തിലോ മാനേജ്മെന്റിലോ ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ വഞ്ചനക്കോ അതിക്രമത്തിനോ നടപടിദുഷ്യത്തിനോ കുറ്റവാളികളാണെന്നോ ട്രിബ്യൂണൽ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും, അത് കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നത് ഉചിതമാണ് എന്ന് കരുതുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ;

(ഡി) തുടർച്ചയായ അഞ്ച് സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിൽ കമ്പനി അതിന്റെ സാമ്പത്തിക പ്രസ്താവനകളോ വാർഷിക റിട്ടേണുകളോ രജിസ്ട്രാർക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ

(ഇ) കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നത് ഉചിതവും നീതിപൂർവ്വവുമാണെന്ന് ട്രിബ്യൂണലിന് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ;

വകുപ്പ് 272 പ്രകാരമുള്ള ഹർജിയിൽ ഒരു കമ്പനിയെ ട്രൈബ്യൂണലിന് പിരിച്ചുവിടാം.

മാനേജ്മെന്റിലോ ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ വഞ്ചനക്കോ അതിക്രമത്തിനോ നടപടിദൃഷ്യത്തിനോ കൂറ്റവാളികളാണെന്നോ ട്രിബ്യൂണൽ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും, അത് കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നത് ഉചിതമാണ് എന്ന് കരുതുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ; തുടർച്ചയായ അഞ്ച് സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിൽ കമ്പനി അതിന്റെ സാമ്പത്തിക പ്രസ്താവനകളോ വാർഷിക റിട്ടേണുകളോ രജിസ്ട്രാർക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നത് ഉചിതവും നീതിപൂർവ്വവുമാണെന്ന് ട്രിബ്യൂണലിന് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ; എന്നിവയാണ് മറ്റ് കാരണങ്ങൾ.

7.2 ഒരു കമ്പനിക്ക് കടങ്ങൾ അടയ്ക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271 ലെ ഖണ്ഡം (എ) യും 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 19–ാം അധ്യായപ്രകാരം ഒരു കമ്പനിയെ അടച്ചുപൂട്ടാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 271–ാം വകുപ്പിലെ ഖണ്ഡം (ഡി) യും നിയമസഭ നീക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, 2016 നവംബർ 15 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന 2016 ലെ 31–ാം നമ്പർ നിയമവും കോഡിന്റെ എട്ടാം ഖണ്ഡികയിലെ പതിനൊന്നാം ഷെഡ്യൂളും അനുസരിച്ച് 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 19–ാം അധ്യായം നീക്കംചെയ്യുകയോ ഒഴിവാക്കുകയോ ചെയ്തു. പാപ്പരായതും കടിശ്ശിക അടയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതുമായ കമ്പനികളുമായി പ്രത്യേകമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതുമായ പ്രത്യേകവും ഏകീകൃതവുമായ ഒരു നിയമമാണ് ഈ നിയമസംഹിത, കൂടാതെ കമ്പനിയുടെ പുനരധിവാസത്തിന്റെയും പുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെയും സാധ്യതകൾ ആദ്യം പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനും അടച്ചുപൂട്ടൽ / ലിക്വിഡേഷൻ അവസാന നടപടിയായി മാത്രം ഇത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു.

7.3 അപര്യാപ്തവും ഫലപ്രദമല്ലാത്തതും അനാവശ്യ കാലതാമസം വരുത്തിയതുമായ നിർദ്ധനത്വത്തിനും പാപ്പരത്തത്തിനും പരിഹാരത്തിനായി അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ചട്ടക്കൂട് പൂർണ്ണമായും മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുകയും കോഡിന്റെ ഉദ്ദേശ്യകാരണത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ഹർജിക്കാർ ഉന്നയിച്ച ഭരണഘടനാപരമായ ചോദ്യം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഇത് പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വിഷയത്തിൽ നിരവധി കമ്മിറ്റികൾ, കമ്മീഷനുകൾ, വിദഗ്ധർ[4] എന്നിവരുടെ വിശദമായ കൂടിയാലോചനകളുടെ അനന്തരഫലമാണ് കോഡിന്റെ

4 ദി റിപ്പോർട്ട് ഓഫ് ഹൈ ലെവൽ കമ്മിറ്റി ഓൺ ലോ റിലേറ്റിങ് ടു ഇൻസോൾവെൻസി ആൻഡ് വൈൻഡിങ് അപ്പ് ഓഫ് കമ്പനീസ്, 31.05.2005 ലെ ദി റിപ്പോർട്ട് ഓഫ് എക്സ്പെർട് കമ്മിറ്റി ഓൺ കമ്പനി ലോ, ഫിനാൻസ് ഓൺ കമ്പനി ബിൽ, 2011 എന്ന വിഷയത്തിലെ 15–ാമത് ലോക്സഭയുടെ സ്റ്റാൻഡിങ് കമ്മിറ്റിയുടെ 57 –ാം റിപ്പോർട്ട്, 04.11.2015 ലെ ദി റിപ്പോർട്ട് ഓഫ് ദി ബാങ്ക്റപ്റ്റസി ലോ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റി, 16–ാമത് ലോക്സഭയുടെ ദി റിപ്പോർട്ട് ഓഫ് ജോയിന്റ് കമ്മിറ്റി ഓൺ ഇൻസോൾവെൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റസി കോഡ് , 2015, 26.03.2018 ലെ ഇൻസോൾവെൻസി ലോ കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട്.

നിയമനിർമ്മാണവും അതിനുശേഷമുള്ള ഭേദഗതികളും. സിക്ക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) ആക്ട്, 1985, ദി റിക്കവറി ഓഫ് ഡെറ്റ്സ് ഡ്യൂ ട്ടോ ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇന്സ്ടിട്യൂഷൻസ്, 1993, സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്ററസ്റ്റ് ആക്ട്, 2002 എന്നിവ നടപ്പാക്കിയിട്ടും മുമ്പത്തെ സ്ഥിതി തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ല. ആസ്തികളുടെ മൂല്യം പരമാവധി വർദ്ധിപ്പിക്കുക, സംരംഭകത്വം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക, വായ്പയുടെ ലഭ്യത വർദ്ധിപ്പിക്കുക, സർക്കാർ കുടിശ്ശിക അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള മുൻഗണനയിൽ മാറ്റം വരുത്തുക, ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റ്സി ഫണ്ട് സ്ഥാപിക്കുക, എല്ലാ പങ്കാളികളുടെയും താൽപ്പര്യങ്ങൾ സന്തുലിതമാക്കുക എന്നിവയുൾപ്പെടെ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയ്ക്കായി കോർപ്പറേറ്റ് വ്യക്തികളുടെയും പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും സമയബന്ധിതമായ പുനഃസംഘടനയും പാപ്പരത്ത പരിഹാരവും ലക്ഷ്യമിട്ടാണ് ഈ നിയമസംഹിത നടപ്പിലാക്കിയത്. ബിസിനസ്സ് ചെയ്യുന്നത് എളുപ്പമാക്കുകയും കൂടുതൽ നിക്ഷേപം സുഗമമാക്കുകയും ഉയർന്ന സാമ്പത്തിക വളർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനും കാരണമാവുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം.

8. തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും അവരെ സ്ഥാപിക്കേണ്ട ശ്രേണിയെക്കുറിച്ചും ഈ നിയമസംഹിത നടപ്പാക്കുമ്പോൾ പ്രകടിപ്പിച്ച വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ കോടതി നേരത്തെ വിശദമായി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിയമസംഹിതയിൽ ഇപ്പോൾ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം നന്നായി പഠിച്ചതും വിചിന്തനം ചെയ്തതുമായ തീരുമാനമാണ്. തൊഴിലവസരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന് പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുക, സാമ്പത്തിക ആസ്തികളുടെ ഉപയോഗം പരമാവധിയാക്കുക, ബാങ്കുകളുടെയും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും കൈകളിൽ വായ്പയുടെ പ്രവർത്തനക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഫലപ്രദമായ നിയമ ചട്ടക്കൂട് ഉണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്തുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിയമസംഹിതയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള ലക്ഷ്യത്തിൽ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്കായി നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസവും ശ്രേണിയും മനസ്സിലാക്കണം. പൊതുപണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഈടുകടക്കാരുടെയോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയോ സാമ്പത്തിക ആഘാതം ഈ നിയമസംഹിത തിരിച്ചറിയുന്നു, കാരണം അവരുടെ സാമ്പത്തിക ആരോഗ്യം പൊതുജനങ്ങൾക്കും ദേശീയ

സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കും ഒരുപോലെ പ്രധാനമാണ്. സാമ്പത്തിക വളർച്ചയും വ്യവസായത്തിൽ പുതിയ നിക്ഷേപങ്ങളും ഇല്ലെങ്കിൽ, തൊഴിലവസരങ്ങൾ ലഭ്യമാകില്ല, ഇത് സാമ്പത്തിക ദുരിതങ്ങൾക്കും നിർദ്ധനത്വത്തിനും പാപ്പരത്തത്തിനും കാരണമാകും. ഇവയെല്ലാം സങ്കീർണ്ണമായ സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളാണ്, അതിൽ വിവിധ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ താൽപ്പര്യങ്ങൾ സന്തുലിതമാക്കേണ്ടതുണ്ട്, ഏകപക്ഷീയമായ സമീപനത്തിന് പകരം സമഗ്രമായ സമീപനമാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടത്. ഓരോ അഭിപ്രായത്തിനും ഗുണഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം, പക്ഷേ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ നേരിടുന്ന സങ്കീർണ്ണമായ സാമ്പത്തിക, വാണിജ്യ വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ച് ചിന്താപൂർവകവുമായ അവലോകനത്തിന്റെ ഫലമാണ് നിയമനിർമ്മാണം എന്നതിനാൽ കോടതിക്ക് സ്വന്തം വിവേകമോ കാഴ്ചപ്പാടോ നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിന് പകരമാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്, **സ്വിസ് റിബൺസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊന്നും v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റുള്ളവരും**[5] എന്ന കേസിൽ ഓപ്പറേഷൻ ക്രെഡിറ്റർമാർ ഉന്നയിച്ച വിവേചനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചോദ്യം ചെയ്യലിൽ നിയമസംഹിതയുടെ ഭരണഘടനാ സാധുത ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് കൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചത്:

> "സാമ്പത്തിക നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ പാലിക്കേണ്ട ജുഡീഷ്യൽ സംയമനം."

****

21. ഈ രാജ്യത്ത്, **ആർ.കെ. ഗാർഗ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, (1981) 4 SCC 675,** ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

> "8. അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം, മത സ്വാതന്ത്ര്യം തുടങ്ങിയ പൗരാവകാശങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്ന നിയമങ്ങളേക്കാൾ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങളെ കൂടുതൽ വിശാലമായി കാണണം എന്നതാണ് തുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ള മറ്റൊരു നിയമം. ഏതെങ്കിലും സൈദ്ധാന്തിക അല്ലെങ്കിൽ സ്ട്രെയിറ്റ്ജാക്കറ്റ് ഫോർമുലയിലൂടെ പരിഹാരം അംഗീകരിക്കാത്ത സങ്കീർണ്ണമായ പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രത്യേകിച്ച് സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകണമെന്ന് ജസ്റ്റിസ് ഹോംസ് തന്നെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മൗലികാവകാശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന മറ്റ് മേഖലകളെ അപേക്ഷിച്ച് സാമ്പത്തിക

5 (2019) 4 SCC 17.

നിയന്ത്രണ മേഖലയിലെ നിയമനിർമ്മാണ വിധിന്യായത്തിൽ ഇതാരാഭിപ്രായത്തിന് കീഴ്വാങ്ങാൻ കോടതിക്ക് കൂടുതൽ താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ ഉദ്ബോധനം **മോറി v. ഡൗദ്** തിനേക്കാൾ നന്നായി മറ്റൊരിടത്തും പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിൽ ജസ്റ്റിസ് ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ടർ തന്റെ സമാനതകളില്ലാത്ത ശൈലിയിൽ ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

> *'പൊതുപ്രയോജനകത്വ, നികുതി, സാമ്പത്തിക നിയന്ത്രണ കേസുകളിൽ, നിയമനിർമ്മാണ വിധിന്യായത്തിന് കീഴ്വാങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ ജുഡീഷ്യൽ സംയമനത്തിന് നല്ല കാരണങ്ങളുണ്ട്. എല്ലാത്തിനുമുപരി, സ്ഥിരീകരണപരമായ ബാധ്യത നിയമനിർമ്മാതാവിനാണ്. കോടതികൾക്ക് നശിപ്പിക്കാൻ മാത്രമേ അധികാരമുള്ളൂ, പുനർനിർമ്മിക്കാനുള്ള അധികാരമല്ല. സാമ്പത്തിക നിയന്ത്രണത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണത, അനിശ്ചിതത്വം, പിഴവിനുള്ള ബാധ്യത, വിദഗ്ധരുടെ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ, ജഡ്ജിമാരുടെ തീരുമാനങ്ങൾ അസാധുവാക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളുടെ എണ്ണവും എന്നിവയുമായി ഇവ കൂട്ടിച്ചേർക്കുമ്പോൾ – സ്വയം സംയമനം നീതിന്യായ വിവേകത്തിലേക്കും നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ അന്തസ്സിലേക്കും സ്ഥിരതയിലേക്കുമുള്ള പാതയായി കാണാൻ കഴിയും.'*

"നിയമനിർമ്മാണം പ്രായോഗിക പ്രശ്നങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു, സാമ്പത്തിക സംവിധാനം വളരെ സ്ഫോടനാത്മകവും സങ്കീർണ്ണവുമാണ്, പല പ്രശ്നങ്ങളും അസാധാരണവും ആകസ്മികവുമാണ്, നിയമങ്ങൾ അമൂർത്ത നിർദ്ദേശങ്ങളല്ല, അമൂർത്ത ഘടകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല, അമൂർത്ത സമമിതി ഉപയോഗിച്ച് അതിനെ അളക്കരുത്"; 'കൃത്യമായ ജ്ഞാനവും കൃത്യമായ നിവൃത്തിയും എല്ലായ്പ്പോഴും സാധ്യമല്ല', 'ന്യായവിധി മിക്കവാറും നിസ്സാരവും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാത്തതുമായ അനുഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു പ്രവചനമാണ്' എന്ന് കോടതി ഇപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കണം. *ഓരോ നിയമനിർമ്മാണവും, പ്രത്യേകിച്ച് സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ, അടിസ്ഥാനപരമായി അനുഭവാത്മകമാണ്, ഇത് പരീക്ഷണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് അല്ലെങ്കിൽ ഒരാൾക്ക് ട്രയൽ ആൻഡ് എറർ രീതി എന്ന് ഇതിനെ വിളിക്കാം, അതിനാൽ ഇതിന് സാധ്യമായ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും നൽകാനോ സാധ്യമായ എല്ലാ ദുരുപയോഗങ്ങളും മുൻകൂട്ടി കാണാനോ കഴിയില്ല. സങ്കീർണ്ണമായ പരീക്ഷണാത്മക സാമ്പത്തിക നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ തെറ്റുകളും അസമത്വങ്ങളും ഉണ്ടാകാം, പക്ഷേ ആ കാരണത്താൽ മാത്രം അത് അസാധുവായി*

കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. **സെക്രട്ടറി ഓഫ് അഗ്രികൾച്ചർ v. സെൻടൽ റോയ്ഗ് റിഫൈനിംഗ് കമ്പനി** കേസിൽ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് സുപ്രീം കോടതി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, അത്തരം ക്രൂരതകളിൽ നിന്നും അസമത്വങ്ങളിൽ നിന്നും നിവൃത്തി നേടുന്നതിനായി കോടതികളെ ട്രൈബ്യൂണലുകളാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയില്ല. ദുരുപയോഗത്തിനുള്ള സാധ്യതകൾ പോലും ഉണ്ടാകമെങ്കിലും, അതും നിയമനിർമ്മാണത്തെ അസാധുവാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണമാകില്ല, കാരണം ഏതെങ്കിലും നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്ക് അതിന്റെ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ചില ദൈവിക മുൻവിധികളാൽ അതിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയരായവർ നടത്തിയേക്കാവുന്ന വൈകൃതങ്ങളും ദുരുപയോഗങ്ങളും മുൻകൂട്ടി കാണാനും അത്തരം വൈകൃതങ്ങൾക്കും ദുരുപയോഗങ്ങൾക്കും എതിരെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യാനും കഴിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, അതിന്റെ രൂപീകരണത്തിന് നൽകിയ ശ്രദ്ധ എത്ര വലുതാണെങ്കിലും, വികലമായ മനുഷ്യ ചാതുര്യത്താൽ ദുരുപയോഗം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു നിയമനിർമ്മാണം സങ്കൽപ്പിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അതിനാൽ കോടതി അത്തരം നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഭരണഘടനാസാധുതയെ അതിന്റെ വ്യവസ്ഥകളുടെ സാമാന്യ സ്വഭാവത്താൽ വിധിക്കണം, അല്ലാതെ അതിന്റെ അപാകതകളോ അസമത്വങ്ങളോ അതിന്റെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതകളോ അല്ല. എന്തെങ്കിലും അപാകതകളോ അസമത്വങ്ങളോ ദുരുപയോഗ സാധ്യതകളോ വെളിച്ചത്ത് വരികയാണെങ്കിൽ, നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും നിയമത്തിൽ ഉചിതമായ ഭേദഗതി നടത്താൻ കഴിയും. സങ്കീർണ്ണമായ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ നിയമനിർമ്മാണസഭയെ നയിക്കുകയും പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട പ്രായോഗിക സമീപനത്തിന്റെ സത്ത അതാണ്.

***

19. .... കള്ളപ്പണം വെളിപ്പെടുത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക പരിരക്ഷയോ ഇളവോ ആവശ്യമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് പരിഗണിക്കുന്നത് കോടതിയുടെ അധികാരിതയ്ക്ക് പുറത്തായിരിക്കും. അത് പ്രായോഗിക ആവശ്യകതയെയും ഭരണപരമായ ആവശ്യകതയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വൈവിധ്യമാർന്ന ധനപരമായ, സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും, കൂടാതെ കോടതിക്ക് വിധി പ്രസ്താവിക്കാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമല്ലാത്ത ഒരു നിശ്ചിത അളവിലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും. അത്തരമൊരു സാമ്പത്തിക പ്രശ്നത്തിൽ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാൻ ആവശ്യമായ ക്ഷമതയും വൈദഗ്ധ്യവും കോടതിക്ക്

ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. ഒരു പ്രത്യേക ഒഴിവാക്കലിന്റെയോ ഇളവിന്റെയോ ആഘാതം എന്തായിരിക്കുമെന്നും അത് ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റുമോ ഇല്ലയോ എന്നും കോടതിക്ക് വിലയിരുത്താനോ വിലമതിക്കാനോ കഴിയില്ല. സാമ്പത്തിക വിദഗ്ധർക്ക് പോലും വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ തെറ്റായ അഭിപ്രായം കോടതി രേഖപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നത് ബുദ്ധിപരമായിരിക്കുന്ന നിരവധി വിഷയങ്ങളുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുത പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കോടതി, "മാറ്റങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന, കർക്കശമല്ലാത്ത, ദീർഘവീക്ഷണമുള്ള, ഉദാരമായ വാചികമല്ലാത്ത ഒന്നായിരിക്കണം", കൂടാതെ 'കോടതികൾ അവരുടെ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ വിശ്വാസങ്ങളെ നിയമനിർമ്മാണ സഭകളുടെ വിധിന്യായത്തിന് പകരമായി മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുന്നില്ല' എന്ന *മൺ v. ഇല്ലിനോയിസിലെ* യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് സുപ്രീം കോടതി മുന്നോട്ടുവച്ച ഭരണഘടനാ നിർദ്ദേശം കോടതി എല്ലായ്പ്പോഴും മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കണം. *സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ നയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ കോടതി നിയമനിർമ്മാണ തീരുമാനത്തിന് കീഴ്വഴങ്ങുകയും നിയമനിർമ്മാണ തീരുമാനം തികച്ചും ഏകപക്ഷീയമാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിൽ* ഇടപെടാതിരിക്കുകയും വേണം. മെട്രോപൊളിസ് തീയേറ്റർ കമ്പനി v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഷിക്കാഗോ എന്ന കേസിൽ അമേരിക്കൻ സുപ്രീം കോടതി പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കോടതി നിരന്തരം ഓർമിക്കണം:

> *"12. ... ഉൾക്കൊള്ളാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവയും അശാസ്ത്രീയവും യുക്തിരഹിതവുമല്ലെങ്കിൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ പ്രായോഗികവും അവ ന്യായീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ അത്തരം വിമർശനങ്ങൾ പോലും തിടുക്കത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കരുത്. ഏറ്റവും മികച്ചത് എല്ലായ്പ്പോഴും തിരിച്ചറിയാവുന്നതല്ല, ഏത് തീരുമാനത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം തർക്കിക്കപ്പെടുകയോ അപലപിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാം. സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നുണ്ടായ കേവലം തെറ്റ് കോടതിയുടെ ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂവിന് വിധേയമല്ല."*

നികുതി ഒഴിവാക്കുന്നതിനോ ലാഭിക്കുന്നതിനോ വേണ്ടി സമർത്ഥമായ രീതികളും മാർഗ്ഗങ്ങളും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നോ രണ്ടോ ഇളവുകൾ നിപുണരായവർ

പ്രയോജനപ്പെടുത്താമെന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ അത് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയില്ല, കാരണം നികുതി ഒഴിവാക്കുന്നതിൽ ആളുകൾക്കുള്ള ചാതുര്യം വളരെ വലുതാണ്, ദുരുപയോഗം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത നികുതി നിയമനിർമ്മാണം രൂപീകരിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണ്. മാത്രമല്ല, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള സാമൂഹിക അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള എല്ലാ നിയമനിർമ്മാണ ശ്രമങ്ങളിലും ട്രയൽ ആൻഡ് എറർ രീതി അന്തർലീനമാണ്, കൂടാതെ നിയമപ്രകാരം നൽകിയ ഏതെങ്കിലും ഇളവ് അല്ലെങ്കിൽ ഒഴിവാക്കൽ നിയമനിർമ്മാണസഭ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത നികുതി വെട്ടിപ്പിനോ ഒഴിവാക്കലിനോ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, നിയമം എല്ലായ്പ്പോഴും ഭേദഗതി ചെയ്യാനും ദുരുപയോഗം അവസാനിപ്പിക്കാനും കഴിയും. നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളൊന്നും അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനമല്ലെന്നും അതിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുത ഉയർത്തിപ്പിടിക്കണമെന്നും കോടതി കരുതുന്നു.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

22. അതുപോലെ, ***ഭവേഷ് ഡി. പാരിഷ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ (2000) 5 SCC 471,*** എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

> 26. ഇന്ത്യൻ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ചില അനൗപചാരിക മേഖലകൾ നൽകുന്ന സേവനങ്ങളെ നിസ്സാരവത്കരിക്കാനാവില്ല. എന്നിരുന്നാലും, സാമ്പത്തിക പുരോഗതിയുടെ പാതയിൽ, അനൗപചാരിക സമ്പ്രദായത്തിന് പകരം മെച്ചപ്പെട്ട നിയന്ത്രണത്തിനും അച്ചടക്കത്തിനും കഴിവുള്ള കൂടുതൽ സംഘടിത സംവിധാനം കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇത് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന ഒരു സാമ്പത്തിക തത്ത്വചിന്തയായിരുന്നു. അത്തരമൊരു തത്ത്വചിന്തയ്ക്ക് അതിന്റേതായ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇവ സാമ്പത്തിക നയത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളായിരുന്നു. അവ നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ വിവേകത്തിന് വിടുന്നതാണ് നല്ലത്, നയപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ കോടതികൾ ഇടപെടരുത് എന്നതാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട തത്വം. മാത്രമല്ല, മാറിയ സാമ്പത്തിക സാഹചര്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ വൈദഗ്ധ്യത്തിൽ നിസ്സാരമായി ഇടപെടരുത്. അത്തരം വിലക്കിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ വലിയ തോതിലുള്ള

പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും സമയത്തെ വർഷങ്ങളോളം പിന്നോട്ടടിക്കുകയും ചെയ്യും. സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലെ ന്യൂനതകൾ യുക്തിസഹമാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടി ഗുരുതരമായ അപകടത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം, അതിനാൽ, സാമ്പത്തിക നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഏകപക്ഷീയമായ നടപടിയോ ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമായ നിയമനിർമ്മാണമോ തടയുന്നതിനുള്ള അധികാരിത ഉപേക്ഷിക്കാതെ ഈ കോടതി, സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉള്ള കുറച്ച് കേസുകളിൽ മാത്രമായി ഇടപെടൽ പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

***

30. കോടതി ഒരു നിഗമനത്തിൽ എത്തുന്നതിന് മുമ്പ് പരാമർശിക്കേണ്ട മറ്റൊരു വിഷയമുണ്ട്. ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 45-എസ് വിവിധ ഹൈക്കോടതികളിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അവയിൽ ചിലത് വകുപ്പ് 45-എസ് ലെ വ്യവസ്ഥകൾ സ്റ്റേ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം സ്റ്റേ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അതും സാമ്പത്തിക പരിഷ്കരണം അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അന്യായമോ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമോ അല്ലാത്തപക്ഷം, അതിന്റെ ബാധകത സ്റ്റേ ചെയ്യുന്നതിൽ കോടതികൾ ജുഡീഷ്യൽ സംയമനം കാണിക്കണമെന്ന് കോടതികൾ ഓർമ്മിക്കണം. ഒരു നിയമം പരിശോധനയ്ക്ക് വരികയും വിവാദം പരിഗണിക്കാൻ കോടതികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ചില തർക്കവിഷയങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആ വ്യവഹാരം നിലവിലിരിക്കെ നിയമനിർമ്മാണം സാധാരണയായി സസ്പെൻഡ് ചെയ്യാൻ പാടില്ല. ഏതൊരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെയും ഭരണഘടനാ സാധുതയ്ക്ക് അനുകൂലമായ ഒരു അനുമാനം എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടെന്ന് ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായിരിക്കുമ്പോൾ, അന്തിമ വിചാരണയ്ക്ക് ശേഷം അത് റദ്ദാക്കിയില്ലെങ്കിൽ, സാമ്പത്തിക പരിഷ്കരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമനിർമ്മാണത്തിന് ഇടക്കാല ഘട്ടത്തിൽ സ്റ്റേ നൽകുന്ന പ്രവണത മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഭരണഘടനാ ഫലപ്രാപ്തിയെ സംശയിച്ചുകൊണ്ട് സാമ്പത്തിക വളർച്ച താത്ക്കാലികമായി നിർത്തിവയ്ക്കുന്നതിനുപകരം സാമ്പത്തിക വളർച്ച ത്വരിതപ്പെടുത്തുക എന്ന പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യത്തോടെ ഒരു സർക്കാരിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം പരിമിതപ്പെടുത്താനും നിയന്ത്രിക്കാനും അധികാരമുള്ള സംവിധാനം സന്തുലിതമായ രീതിയിൽ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

23. ***ഡയറക്ടറേറ്റ് ജനറൽ ഓഫ് ഫോറിൻ ട്രേഡ് v. കനക് എക്സ്പോർട്ട്സ്, (2016) 2 SCC 226*** ൽ, ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

> "109. അതിനാൽ, ഒരു പ്രത്യേക പദ്ധതി ഭേദഗതി ചെയ്യാനോ പരിഷ്കരിക്കാനോ റദ്ദാക്കാനോ സർക്കാരിന് അവകാശമുണ്ടെന്നത് നിഷേധിക്കാനാവില്ല. സങ്കീർണ്ണമായ സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ ഓരോ തീരുമാനവും അനിവാര്യമായും അനുഭവപരമാണെന്നും അത് പരീക്ഷണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ട്രയൽ ആൻഡ് എറർ രീതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്നും അതിനാൽ, അതിന്റെ സാധുത ഏതെങ്കിലും കർശനമായ മുൻകൂർ പരിഗണനകളിലോ ഏതെങ്കിലും സ്ഥെയിറ്റ്ജാക്കറ്റ് ഫോർമുലയുടെ പ്രയോഗത്തിലോ പരീക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും വ്യക്തമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബാൽകോ എംപ്ലോയീസ് യൂണിയൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, (2002) 2 SCC 333] എന്ന കേസിൽ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എക്സിക്യൂട്ടീവ് നടപടി ഉൾപ്പെടെയുള്ള നിയമങ്ങളെ അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം, മതം തുടങ്ങിയ പൗരാവകാശങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ വിശാലമായി കാണണമെന്ന് സുപ്രീം കോടതി വിധിച്ചു, നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്ക് കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കണം, കാരണം ഏതെങ്കിലും സിദ്ധാന്തത്തിലൂടെയോ സ്ഥെയിറ്റ്ജാക്കറ്റ് ഫോർമുലയിലൂടെയോ പരിഹാരം അംഗീകരിക്കാത്ത സങ്കീർണ്ണമായ പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്, ഇത് പ്രത്യേകിച്ചും പ്രശ്നങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കണക്കിലെടുത്ത് നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്ക് കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കപ്പെട്ട സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ശരിയാണ്."

****

ഇൻസോൾവെൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റസി കോഡിന്റെ അടിസ്ഥാനം

****

27. പ്രകടമായതുപോലെ, ആമുഖം ഈ നിയമസംഹിത എന്താണ് നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്നു. കോർപ്പറേറ്റ്

കടക്കാരുടെ പുനഃസംഘടനയ്ക്കും പാപ്പരത്ത പരിഹാരത്തിനുമുള്ള ഒരു കോഡാണ് ഈ നിയമസംഹിത. അത്തരം പുനഃസംഘടന സമയബന്ധിതമായി നടപ്പാക്കിയില്ലെങ്കിൽ, അത്തരം വ്യക്തികളുടെ ആസ്തികളുടെ മൂല്യം കുറയും. അതിനാൽ, അത്തരം വ്യക്തികളുടെ ആസ്തികളുടെ മൂല്യം പരമാവധി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അതുവഴി അവയെ ഗോയിങ് കൺസേൺ എന്ന നിലയിൽ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് കോഡിന്റെ മറ്റൊരു പ്രധാന ലക്ഷ്യം. കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളെ നീക്കം ചെയ്യുകയും പകരം സംരംഭകരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഇത് സംരംഭകത്വത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും. അതിനാൽ, ഒരു പരിഹാര പദ്ധതി ആരംഭിക്കുകയും കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ സാമ്പത്തിക മുഖ്യധാരയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതിന് അതിന്റെ കടങ്ങൾ തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ കഴിയുകയും, ഇത് ബാങ്കുകളുടെയും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും കൈകളിലെ വായ്പയുടെ പ്രവർത്തനക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി, ആത്യന്തികമായി, കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരൻ തന്നെ റെസല്യൂഷൻ സ്കീമിന്റെ ഗുണഭോക്താവായി മാറുമ്പോൾ എല്ലാ പങ്കാളികളുടെയും താൽപ്പര്യങ്ങൾ പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നു– തൊഴിലാളികൾക്ക് ശമ്പളം ലഭിക്കുകയും, ദീർഘകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ കടക്കാരുടെ കടം പൂർണ്ണമായി തിരിച്ചടയ്ക്കും, ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് / നിക്ഷേപകർക്ക് അവരുടെ നിക്ഷേപം പരമാവധി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യും. ഫലപ്രദമായ നിയമ ചട്ടക്കൂടിലൂടെ കടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ സമയബന്ധിതമായി രക്ഷിക്കുന്നത് ക്രെഡിറ്റ് മാർക്കറ്റുകളുടെ വികസനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിന് വളരെയധികം സഹായിക്കും. സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയ ഫണ്ടുകൾ ഉപയോഗിച്ച് കൂടുതൽ നിക്ഷേപം നടത്താൻ കഴിയുന്നതിനാൽ, ബിസിനസ്സ് ലഘൂകരിക്കപ്പെടുന്നു, ഇത് മൊത്തത്തിൽ ഉയർന്ന സാമ്പത്തിക വളർച്ചയിലേക്കും ഇന്ത്യൻ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ വികസനത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യം, ആമുഖം ഒരു തരത്തിലും ലിക്വിഡേഷനെ പരാമർശിക്കുന്നില്ല, ഇത് റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ ഇല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ സമർപ്പിച്ച റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനുകൾ നിലവാരം പുലർത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ അവസാന നടപടിയായി സ്വീകരിക്കപ്പെടൂ. ലിക്വിഡേഷനിൽ പോലും, ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ ബിസിനസ്സ് ഒരു ഗോയിങ് കൺസേൺ ആയി വിൽക്കാൻ കഴിയും. (ആർസെലർ മിത്തൽ (ഇന്ത്യ) (പി) ലിമിറ്റഡ് v. സതീഷ് കുമാർ ഗുപ്ത, (2019) 2 SCC 1, ഖണ്ഡിക 83, എഫ്എൻ 3 കാണുക).

****

ഉപസംഹാരം

120. സാമ്പത്തിക വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ രാജ്യത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു നിയമനിർമ്മാണമാണ് ഇൻസോൾവെൻസി കോഡ് . മുമ്പത്തെ പരീക്ഷണങ്ങൾ, നമ്മൾ കണ്ടതുപോലെ, നിയമനിർമ്മാണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ട, ആവർത്തിച്ചുള്ള "പരീക്ഷണങ്ങൾ" "പിശകുകളിലേക്ക്" നയിക്കുകയും, ആത്യന്തികമായി ഈ നിയമസംഹിത നടപ്പാക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തു. നിയമസംഹിതയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പരീക്ഷണം, ഹർജിക്കാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച അപാകതകളും അസമത്വവും കൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് അതിൻറെ വ്യവസ്ഥകളുടെ സാമാന്യതയിലൂടെയാണ് വിലയിരുത്തപ്പെട്ടതും ഭരണഘടനാപരമായ സൂക്ഷ്മപരിശോധന മറികടക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ പരീക്ഷണങ്ങൾ തുടരുക എന്നത് വലിയ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്, പരീക്ഷണത്തിനുള്ള അവകാശം നിഷേധിക്കുന്നത് രാജ്യത്തിന് ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രൂപീകരിച്ച വിദഗ്ദ്ധ സമിതികളിലൂടെ കോഡിന്റെ പ്രവർത്തനം കേന്ദ്ര സർക്കാർ നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും കോടതി മനസ്സിലാക്കി. ഈ നിയമസംഹിത പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിൽ, കോഡിലും അതിന് കീഴിൽ നിർമ്മിച്ച നിയമനിർമ്മാണത്തിലും ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രക്രിയ ഒരു തുടർച്ചയായ പ്രക്രിയയാണ്, അതിൽ ഹർജിക്കാർ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ പങ്കാളികളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

****"

9. മുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, കമ്പനികൾക്ക് അവരുടെ കടങ്ങൾ അടയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ പാപ്പരത്തവും നിർദ്ധനത്വവും അല്ലെങ്കിൽ കമ്പനികളുടെ പുനരുജ്ജീവനവും പുനരധിവാസവും പുനരുജ്ജീവനവും പുനരധിവാസവും സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അവ അടച്ചുപൂട്ടുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വശങ്ങൾ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നില്ല. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271 പ്രകാരം കമ്പനികൾ അടച്ചുപൂട്ടുന്ന കേസുകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് പാപ്പരത്തത്തിന്റെയും കടങ്ങൾ അടയ്ക്കാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മയുടെയും പേരിൽ കമ്പനി പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയോ അടച്ചുപൂട്ടുകയോ ചെയ്യുന്ന

കേസുകൾ എന്നതിൽ തത്വത്തിൽ സംശയമില്ല. രണ്ടു സാഹചര്യങ്ങളും ഒരുപോലെയല്ല. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271 പ്രകാരം, പ്രവർത്തിക്കുന്നതും സാമ്പത്തികമായി മികച്ചതുമായ ഒരു കമ്പനിയെ പോലും (എ) മുതൽ (ഇ) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിലെ കാരണങ്ങളാൽ അടച്ചുപൂട്ടാൻ കഴിയും. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 271 പ്രകാരം അടച്ചുപൂട്ടുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളും അടിസ്ഥാനങ്ങളും കോഡിന് കീഴിൽ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പുനരുജ്ജീവന, പുനരധിവാസ പദ്ധതിയുടെ കാരണങ്ങളിൽ നിന്നും അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. രണ്ട് നിയമങ്ങളും രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു, കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ വിവേചനമോ ലംഘനമോ ഉണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അവയെ തുല്യമായി പരിഗണിക്കാൻ കഴിയില്ല. കമ്പനികളുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിനും പുനരധിവാസത്തിനും തൊഴിലാളികൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും ചില ത്യാഗങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. കടക്കെണിയിലായ കമ്പനികളുടെ കാര്യത്തിൽ, നിലനിൽപ്പിനും പുനരുജ്ജീവനത്തിനും വേണ്ടി, ഈടുകടക്കാരും കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളും ഉൾപ്പെടെ എല്ലാവരും ത്യാഗം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. കമ്പനിയുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിൽ നിന്ന് തൊഴിലാളികൾക്കും ഒരു പങ്കും പ്രയോജനവും ഉണ്ട്, അതിനാൽ തീർച്ചയായും ഒരു പ്രത്യേക വർഗമായ തൊഴിലാളികൾക്കായി വിഭാവനം ചെയ്ത ത്യാഗങ്ങൾ കഠിനവും ഭാരമേറിയതും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അന്യായവും ഏകപക്ഷീയവുമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിൽ, തൊഴിലാളികൾ ചില അല്ലെങ്കിൽ നാമമാത്രമായ ത്യാഗം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കോടതി നിയമനിർമ്മാണം റദ്ദാക്കേണ്ടതില്ല. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനം നടന്നിട്ടുണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരമുള്ള ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം ലംഘിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ, 2013 ലെ കമ്പനി ആക്ടിലെ (എ) മുതൽ (ഇ) വരെയുള്ള കാരണങ്ങൾ പ്രകാരം കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുമ്പോൾ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമം വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിന്റെയും ഓരോ വാക്കും; കടക്കെണിയിൽ പെട്ട കമ്പനിയെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയോ പുനരധിവസിപ്പിക്കുകയോ ഈ നിയമസംഹിത പ്രകാരം അടച്ചുപൂട്ടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങളും പരിശോധിക്കണമെന്ന വാദം കോടതി നിരസിക്കുന്നു. രണ്ട് നിയമങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള അടിസ്ഥാനങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്.

10. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലും കോഡിലും നൽകിയിരിക്കുന്ന വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിലെ വ്യത്യാസങ്ങളിലേക്ക് കോടതി ഇപ്പോൾ കടക്കുന്നു. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 324[6] അനുസരിച്ച്, ഒരു ആകസ്മിക സാഹചര്യത്തിൽ അടയ്ക്കേണ്ട എല്ലാ കടങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ കമ്പനിക്കെതിരായ എല്ലാ ക്ലെയിമുകളും, വർത്തമാനമോ ഭാവിയോ, ഉറപ്പുള്ളതോ ആകസ്മികമോ, നാശനഷ്ടങ്ങളിൽ മാത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതോ സൂചിപ്പിക്കുന്നതോ ആയ എല്ലാ ക്ലെയിമുകളും കമ്പനിക്കെതിരായ തെളിവായി സ്വീകാര്യമാണ്. ഏതെങ്കിലും ആകസ്മികത, നാശനഷ്ടങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്ക് വിധേയമായേക്കാവുന്നതും ഒരു നിശ്ചിത മൂല്യം വഹിക്കാത്തതുമായ അത്തരം കടങ്ങളുടെയോ ക്ലെയിമുകളുടെയോ മൂല്യത്തെക്കുറിച്ച് കഴിയുന്നത്ര ന്യായമായ ഒരു എസ്റ്റിമേറ്റ് നടത്താൻ കഴിയും. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326[7] മറ്റെല്ലാ കടങ്ങളേക്കാൾ മുൻഗണന

6 **324.** വിവരിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ കടങ്ങളും തെളിവായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്.– ഓരോ അടച്ചുപൂട്ടലും (പാപ്പരായ കമ്പനികളുടെ കാര്യത്തിൽ, ഈ നിയമത്തിന്റെയോ പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെയോ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായുള്ള ഉപയുക്തതയ്ക്ക് വിധേയമായി), ഒരു ആകസ്മിക സാഹചര്യത്തിൽ അടയ്ക്കേണ്ട എല്ലാ കടങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ കമ്പനിക്കെതിരായ എല്ലാ ക്ലെയിമുകളും, വർത്തമാനമോ ഭാവിയോ, ഉറപ്പുള്ളതോ ആകസ്മികമോ, നാശനഷ്ടങ്ങളിൽ മാത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതോ സൂചിപ്പിക്കുന്നതോ ആയ എല്ലാ ക്ലെയിമുകളും കമ്പനിക്കെതിരായ തെളിവായി സ്വീകാര്യമാണ്. ഏതെങ്കിലും ആകസ്മികത, നാശനഷ്ടങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്ക് വിധേയമായേക്കാവുന്നതും ഒരു നിശ്ചിത മൂല്യം വഹിക്കാത്തതുമായ അത്തരം കടങ്ങളുടെയോ വഹിക്കാത്തതുമായ അത്തരം കടങ്ങളുടെയോ ക്ലെയിമുകളുടെയോ മൂല്യത്തെക്കുറിച്ച് കഴിയുന്നത്ര ന്യായമായ ഒരു എസ്റ്റിമേറ്റ് നടത്താൻ കഴിയും.

7 326. മുന്നവകാശിയായി പണം കൊടുക്കൽ: (1) ഈ നിയമത്തിന് കീഴിൽ ഒരു കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുമ്പോൾ, ഇനിപ്പറയുന്ന കടങ്ങൾക്ക് മറ്റെല്ലാ കടങ്ങളേക്കാൾ മുൻഗണന ലഭിക്കും:

(എ) തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക;

(ബി) ഒരു ഈടുകടക്കാരൻ ഒരു ഈടായി നൽകിയ ആസ്തി വസൂലാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം ഈടുകടക്കാരന് വസൂലാക്കാൻ കഴിയാത്തത്ര കടങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ഈടിലെ തൊഴിലാളിയുടെ ഭാഗത്തിന്റെ തുക (നിയമപ്രകാരം നൽകേണ്ടതാണെങ്കിൽ) ഇവയിൽ ഏതാണോ കുറവ്, തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്കൊപ്പം റാങ്ക് ചെയ്യേണ്ടതാണ്:

ഒരു കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ, അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന് മുമ്പുള്ള രണ്ട് വർഷത്തേക്ക് അല്ലെങ്കിൽ നിർദ്ദേശിച്ചേക്കാവുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും കാലയളവിലേക്ക് നൽകേണ്ടതായ വിശദീകരണത്തിന്റെ ഖണ്ഡം (ബി) യിലെ (i), (ii) ഉപഖണ്ഡങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന തുകകൾ, ആസ്തികൾ വിറ്റ് മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മറ്റെല്ലാ കടങ്ങളേക്കാൾ (ഈടുകടക്കാർക്കുള്ള കടങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ) മുൻഗണന നൽകി നൽകേണ്ടതാണ്, കൂടാതെ നിർദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം ഈടുകടക്കാരുടെ ഈടിലുള്ള അത്തരം ചാർജിന് വിധേയമാകുകയും ചെയ്യും.

(2) (1)-ാം ഉപവകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം അടയ്ക്കേണ്ട കടങ്ങൾ ഈടുകടക്കാർക്ക് എന്തെങ്കിലും പേയ്മെന്റ് നടത്തുന്നതിന് മുമ്പ് പൂർണ്ണമായി നൽകേണ്ടതാണ്, അതിനുശേഷം ആ ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം അടയ്ക്കേണ്ട കടങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി അടയ്ക്കേണ്ടതാണ്, ആസ്തികൾ അവ നിറവേറ്റാൻ പര്യാപ്തമല്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ തുല്യ അനുപാതത്തിൽ അവയിൽ കുറവ് വരുത്തും.

വിശദീകരണം: ഈ വകുപ്പിന്റെയും വകുപ്പ് 327 ന്റെയും ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി –

നൽകി നൽകേണ്ട ഉള്ള മുന്നവകാശിയായി ഉള്ള പണം കൊടുക്കലിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയും, ഈടുകടക്കാരൻ ഈട് സ്വത്ത് വസൂലാക്കുകയും എന്നാൽ മുഴുവൻ തുകയും അല്ലെങ്കിൽ നിയമപ്രകാരം ലഭിക്കേണ്ട തൻറെ ഈടിലെ തൊഴിലാളികളുടെ വിഹിതവും വസൂലാക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഇവയിൽ കുറഞ്ഞ തുക വരുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്ക് തുല്യ നിലയിൽ ഉള്ള ഈടുകടക്കാരന്റെ കുടിശ്ശികയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, ഇത് ഈട് സ്വത്ത് നേടുന്നതിനുള്ള ഈടുകടക്കാരന്റെ അവകാശങ്ങളെ സന്തുലിതമാക്കുകയും തുല്യമാക്കുകയും

(എ) "തൊഴിലാളികൾ" എന്നാൽ ഒരു കമ്പനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, 1947 ലെ വ്യാവസായിക തർക്ക നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 ലെ ഖണ്ഡത്തിന്റെ (കളുടെ) അർത്ഥത്തിൽ തൊഴിലാളികളായ കമ്പനിയിലെ ജീവനക്കാർ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്;

(ബി) ഒരു കമ്പനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് "തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക" എന്നാൽ കമ്പനിയിൽ നിന്ന് അതിന്റെ തൊഴിലാളികൾക്ക് നൽകേണ്ട ഇനിപ്പറയുന്ന തുകകളുടെ ആകെത്തുകയാണ്, അതായത് –

(i) നേരക്കുലിയോ ടൈം പീസ് വർക്ക് വേതനമോ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ വേതനവും ശമ്പളവും കമ്പനിക്ക് നൽകിയ സേവനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളി കമ്മീഷൻ വഴി പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ നേടിയ ശമ്പളവും 1947 ലെ വ്യാവസായിക തർക്ക നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിക്ക് നൽകേണ്ട നഷ്ടപരിഹാരവും;

(ii) അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിനോ പ്രമേയത്തിനോ മുമ്പോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലമായോ ജോലിയിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടതിന് ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിക്കോ അവന്റെ മരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, അവകാശപ്പെട്ട മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് നൽകേണ്ട എല്ലാ അവധിക്കാല പ്രതിഫലവും;

(iii) പുനർനിർമ്മാണത്തിനോ മറ്റൊരു കമ്പനിയുമായി സംയോജിപ്പിക്കുന്നതിനോ വേണ്ടി മാത്രം കമ്പനി സ്വമേധയാ അടച്ചുപൂട്ടുന്നില്ലെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ 1923 ലെ തൊഴിലാളി നഷ്ടപരിഹാര നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇൻഷുറർമാരുമായുള്ള അത്തരമൊരു കരാർ പ്രകാരം കമ്പനിക്ക് തൊഴിലാളികൾക്ക് കൈമാറാനും നിക്ഷിപ്തമാക്കാനും കഴിയുന്ന അവകാശങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത പക്ഷം, കമ്പനിയിലെ ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിയുടെ മരണമോ അംഗവൈകല്യമോ സംബന്ധിച്ച് പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും നഷ്ടപരിഹാരത്തിനോ ബാധ്യതയ്ക്കോ നൽകേണ്ട എല്ലാ തുകയും;

(iv) പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ കമ്പനിയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി നിലനിർത്തുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിക്ക് നൽകാനുള്ള എല്ലാ തുകയും;

(സി) ഒരു കമ്പനിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഈടുകടകാരന്റെ ഈടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് "തൊഴിലാളികളുടെ ഭാഗം" എന്നാൽ തൊഴിലാളികളുടെ മൊത്തം കുടിശ്ശിക തുകയും ഈടുകടക്കാർക്ക് നൽകേണ്ട ആകെ കുടിശ്ശിക തുകയുടെയും തൊഴിലാളികൾക്ക് നൽകേണ്ട കുടിശ്ശികയുടെയും ആകെ തുകയും തമ്മിലുള്ള അതേ അനുപാതം വരുന്ന തുകയാണ്.

ഉദാഹരണം

ഒരു കമ്പനിയുടെ ഈടുകടക്കാരന്റെ ഈടിന്റെ മൂല്യം 1,00,000 രൂപയാണ്. തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടെ ആകെ തുക 1,00,000 രൂപയാണ്. കമ്പനിയിൽ നിന്ന് അതിന്റെ ഈടുകടക്കാർക്ക് നൽകാനുള്ള കുടിശ്ശിക തുക 3,00,000 രൂപയാണ്. തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടെ മൊത്തം തുകയും സുരക്ഷിത കടക്കാർക്ക് നൽകാനുള്ള കടങ്ങളുടെ തുകയും 4,00,000 രൂപയാണ്. ഈടിന്റെ

ചെയ്യുന്നു, എന്നാൽ ഈടുകടക്കാരന് മുഴുവൻ തുകയും നേടാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് നിയമപ്രകാരം അടയ്ക്കേണ്ട ഒരു തുക നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ കുടിശ്ശിക തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുമായി തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് ചെയ്യുന്നു. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 ലെ വിശദീകരണം 1947 ലെ വ്യാവസായിക തർക്ക നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(എസ്) എന്നതിന്റെ അർത്ഥത്തിലുള്ള ജീവനക്കാർ എന്ന് 'തൊഴിലാളികളെ'യും 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (ബി) മുതൽ 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 വരെയുള്ള ഖണ്ഡത്തിൽ പ്രത്യേകമായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന "തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക" എന്ന പദപ്രയോഗവും "തൊഴിലാളികളുടെ ഭാഗം" എന്നിവയും നിർവചിക്കുന്നു. ഒരു കമ്പനിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഈടുകടക്കാരന്റെ ഈടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തൊഴിലാളികളുടെ ഭാഗം അർത്ഥമാക്കുന്നത് തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടെ മൊത്തം തുകയും ഈടുകടക്കാർക്ക് നൽകേണ്ട കടങ്ങളുടെയും തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടെ ആകെ തുകയും തമ്മിലുള്ള അനുപാതത്തിലുള്ള ഈടിന്റെ മൂല്യം ആണ്. ഈടുകടക്കാരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും കുടിശ്ശിക ഒരു ലക്ഷം രൂപയായി കണക്കാക്കിയ ഒരു സാങ്കൽപ്പിക കേസിലൂടെ ഫോർമുല വിശദീകരിക്കുന്നു. കമ്പനിയിൽ നിന്ന് ഈടുകടക്കാർക്ക് നൽകാനുള്ള കടത്തിന്റെ തുക സാങ്കൽപ്പികമായി 3 ലക്ഷം രൂപയായി കണക്കാക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ച്, തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയും ഈടുകടക്കാർക്ക് നൽകാനുള്ള കടത്തിന്റെ തുകയും ആകെ മൊത്തം 4 ലക്ഷം രൂപയാണ്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഈടുകടക്കാരന്റെ ഈടിന്റെ മൂല്യം ഒരു ലക്ഷം രൂപയാണെങ്കിൽ, ഈടിന്റെ മൂല്യത്തിന്റെ നാലിലൊന്ന്, അതായത് 25,000 / – തൊഴിലാളികളുടെ ഭാഗമാണ്. ഈ പരിധി വരെ, ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടോ തർക്കമോ ഇല്ല. ചുവടെ ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ, കോഡിന് കീഴിലുള്ള പ്രസ്തുത ശ്രേണിയിലും വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിലും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല.

11. എന്നിരുന്നാലും, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ക്ലിപ്ത നിബന്ധന പ്രകാരം, കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 നുള്ള വിശദീകരണത്തിന്റെ ഖണ്ഡം (ബി) യിലെ (i), (ii) ഉപഖണ്ഡങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന് മുമ്പുള്ള രണ്ട് വർഷത്തേക്ക് അല്ലെങ്കിൽ നിർദ്ദേശിച്ചേക്കാവുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും കാലയളവിലേക്ക്

നാലിലൊന്ന്, അതായത് 25,000 രൂപയാണ് ഈടിലുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ ഭാഗം.

നൽകേണ്ടതായ തുകകൾക്ക് ഈടുകടക്കാർക്ക് നൽകേണ്ട കടങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ മറ്റെല്ലാ കടങ്ങളേക്കാൾ മുൻഗണന ലഭിക്കും. ആസ്തികൾ വിറ്റ് മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഈ പേയ്മെന്റ് നടത്തേണ്ടതാണ്, കൂടാതെ ഈടുകടക്കാരുടെ ഈടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അത്തരം ചാർജിന് വിധേയമായിരിക്കും. 2013-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326-നുള്ള വിശദീകരണത്തിന്റെ ഖണ്ഡം (ബി) യുടെ ഉപഖണ്ഡം (i) 1947 ലെ വ്യാവസായിക തർക്ക നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം പീസ് വർക്ക് വേതനമോ നേരക്കൂലിയോ ഉൾപ്പെടെ പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ സമ്പാദിച്ച ശമ്പളം മുതലായ എല്ലാ വേതനങ്ങളെയും ശമ്പളത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 2013-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 326-ാം വകുപ്പിനുള്ള വിശദീകരണത്തിന്റെ ഖണ്ഡം (ബി) യിലെ ഉപഖണ്ഡം (ii) എല്ലാ അവധിക്കാല പ്രതിഫലവും തൊഴിലാളിക്കോ അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിലാളി മരണപ്പെട്ടാൽ, സേവനം അവസാനിക്കുമ്പോൾ അവകാശപ്പെട്ട മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് നൽകണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 326-ാം വകുപ്പിനുള്ള വിശദീകരണത്തിലെ ഖണ്ഡം (ബി) യുടെ (iii), (iv) ഉപഖണ്ഡങ്ങളെ ക്ലിപ്ത നിബന്ധനയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. 1923 ലെ വർക്ക്മെൻസ് കോമ്പൻസേഷൻ ആക്ട് പ്രകാരം തൊഴിലാളികളുടെ മരണമോ അംഗവൈകല്യമോ സംബന്ധിച്ച നഷ്ടപരിഹാര ബാധ്യതയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിലാളികളുടെ[8] ക്ഷേമത്തിനായുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിക്ക് ലഭിക്കേണ്ട എല്ലാ തുകയും ഈ ഉപഖണ്ഡങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ്

326 നുള്ള വിശദീകരണത്തിന്റെ ഖണ്ഡം (ബി) യിലെ (i), (ii) ഉപഖണ്ഡങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന് മുമ്പുള്ള രണ്ട് വർഷത്തേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന മറ്റ് കാലയളവിലേക്കോ നൽകേണ്ടതായ തുകകൾക്ക് ഈ ക്ലിപ്ത നിബന്ധന ബാധകമാണ് എന്നതാണ് വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. മറ്റൊരു കാലയളവ് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കോടതിയെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല, അതിനാൽ, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 നുള്ള വിശദീകരണത്തിന്റെ ഖണ്ഡം (ബി) യുടെ (i), (ii) ഉപഖണ്ഡങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ച തുകകൾ അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന് മുൻപുള്ള രണ്ട് വർഷത്തേക്ക് നൽകേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ, ഈ രണ്ട് വർഷത്തെ കാലയളവ് അടച്ചുപൂട്ടൽ

8 നിലവിലെ തീരുമാനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി, 1952 ലെ എംപ്ലോയീസ് പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട് ആൻഡ് മിസ്സലേനിയസ് പ്രൊവിഷൻസ് ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചും 1956 ലെ കമ്പനി ആക്ട് പ്രകാരം തൊഴിലാളികളുടെ കടിശ്ശിക അടയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 36 (4) നെക്കുറിച്ചും കോടതി പരാമർശിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നിരുന്നാലും, എംപ്ലോയീസ് പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട് കമ്മീഷണർ v. ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർ ഓഫ് എസ്സ്കെ ഫാർമസ്യൂട്ടിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ്, (2011) 10 SCC 727, ഭൂപീന്ദർ സിംഗ് v. യൂണിടെക് ലിമിറ്റഡ്, (2022) 8 SCC 749-കാണുക .

ഉത്തരവിന്റെ തീയതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്, അല്ലാതെ അതിന് മുൻപുള്ള അടച്ചുപൂട്ടൽ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്യുമ്പോൾ ഉള്ള തീയതി പരാമർശിക്കുന്നില്ല. 2013-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 326-ാം വകുപ്പിലേക്കുള്ള വിശദീകരണത്തിലെ ഖണ്ഡം (ബി) യുടെ (i), (ii) ഉപഖണ്ഡങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള പേയ് മെന്റ് ബാധകമായ കാലയളവിനെ ഇത് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ക്ലിപ്ത നിബന്ധനയിൽ അടയ്ക്കാത്ത മുഴുവൻ കുടിശ്ശികയും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല.

12. കോഡിലേക്ക് കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുമ്പോൾ, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 36 (4) (എ) (iii) അനുസരിച്ച്, പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിക്കോ ജീവനക്കാരനോ ലഭിക്കേണ്ട തുക ലിക്വിഡേഷൻ നടപടികളുടെ ഭാഗമാവുകയോ അതിൽ ഉൾപ്പെടുകയോ ഇല്ല. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 52 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1)[9] ഒരു ഈടുകടക്കാരന് രണ്ട് ഓപ്ഷനുകൾ നൽകുന്നു. ഒന്നാമതായി, ഒരു ലിക്വിഡേഷൻ നടപടിക്രമത്തിൽ ഈടുകടക്കാരൻ ഈടിലുള്ള അവകാശം വിട്ടൊഴിയുകയും കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ലിക്വിഡേറ്റർ ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാം. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 52 ൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഈടിലുള്ള അവകാശം വസൂലാക്കുക എന്നതാണ് രണ്ടാമത്തെ ഓപ്ഷൻ. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 52 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം, ഈടുകടക്കാരൻ ഈടിലുള്ള അവകാശം വസൂലാക്കുന്നിടത്, അത്തരം ഈടിലുള്ള അവകാശത്തെക്കുറിച്ച് ലിക്വിഡേറ്ററെ അറിയിക്കുകയും അത്തരം ഈടിലുള്ള അവകാശത്തിന് വിധേയമായി ആസ്തി തിരിച്ചറിയുകയും വേണം. ലിക്വിഡേറ്റർ ഈടിലുള്ള അവകാശം പരിശോധിക്കുകയും ഈടിലുള്ള അത്തരം അവകാശം നേടാൻ ഈടുകടക്കാരനെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും, ഇത് ഒരു ഇൻഫർമേഷൻ യൂട്ടിലിറ്റി പരിപാലിക്കുന്ന അത്തരം ഈടവകാശത്തിന്റെ രേഖകൾ വഴിയോ അല്ലെങ്കിൽ ബോർഡ് വ്യക്തമാക്കിയേക്കാവുന്ന മറ്റ് മാർഗങ്ങളിലൂടെയോ തെളിയിക്കണം. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 52 ലെ ഉപവകുപ്പ് (4) പ്രകാരം, ഈടവകാശത്തിനും ഈടുകടക്കാരനും ബാധകമായ അത്തരം നിയമത്തിന് അനുസൃതമായി ഈടുകടക്കാരന് ഈട് സ്വത്ത് നടപ്പാക്കാനോ വസൂലാക്കാനോ തീർപ്പാക്കാനോ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാനോ

9 നിലവിലെ തീരുമാനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 36 ലെ (4) ഉപവകുപ്പിലെ ഖണ്ഡം (എ) യിലെ ഉപഖണ്ഡം (iii) കോടതി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നില്ല, കാരണം ഇത് മറ്റ് വിഷയങ്ങളിൽ ചില സംവാദങ്ങളുടെ വിഷയവും വ്യവഹാരത്തിൽ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്തതുമാണ്. പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, പെൻഷൻ ഫണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും തൊഴിലാളിക്കോ ജീവനക്കാരനോ ലഭിക്കേണ്ട തുക പുനരധിവാസ അല്ലെങ്കിൽ പുനരുജ്ജീവന പദ്ധതിയിൽ പോലും കുറയ്ക്കുന്നതിനോ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നതിനോ വിധേയമാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് ഒഴിവാക്കലിന്റെ നിയമപരമായ ഫലം. അവ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നു, ലിക്വിഡേഷനിൽ വീണ്ടെടുക്കലിൽ അവ ഉപയോഗിക്കില്ല, അവ പങ്കിടാൻ കഴിയില്ല.

കൈകാര്യം ചെയ്യാനോ കഴിയും. ഈടുകടക്കാരൻ അതനുസരിച്ച് തനിക്ക് ലഭിക്കേണ്ട കടങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് വരുമാനം പ്രയോഗിക്കണം. ഈടിലുള്ള കൈവശാവകാശം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിലോ വിൽക്കുന്നതിലോ വിൽക്കുന്നതിലോ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനോ കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനിൽ നിന്നോ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ നിന്നോ എതിർപ്പ് നേരിടുകയാണെങ്കിൽ സുരക്ഷിത വായ്പക്കാരന് സ്വീകരിക്കാവുന്ന നടപടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കോഡിലെ 52–ാം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പ് (5) കോടതി പരാമർശിക്കേണ്ടതില്ല. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 52 ലെ (5) ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഒരു അപേക്ഷ ന്യായനിർണ്ണയ അധികാരിക്ക് ലഭിക്കുമ്പോൾ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 52 ലെ ഉപവകുപ്പ് 6 ബാധകമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, കാരണം ഈടിലുള്ള അവകാശം നടപ്പാക്കുമ്പോൾ, വരുമാനം വഴിയുള്ള തുക ഈടുകടക്കാരന് ലഭിക്കേണ്ട കടത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണെങ്കിൽ, ഈടുകടക്കാരൻ അത്തരം ഈട് സ്വത്ത് നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന അധിക / മിച്ച തുക ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് നൽകണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 52 ലെ ഉപവകുപ്പ് (7) പ്രധാനമാണ്. വകുപ്പിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ അവരുടെ ഈടിലുള്ള അവകാശം വസൂലാക്കുന്ന ഈടുകടക്കാരിൽ നിന്ന് ലഭിക്കേണ്ട പാപ്പരത്ത പരിഹാര പ്രക്രിയ ചെലവ് തുക അത്തരം ഈടുകടക്കാർ വസൂലാക്കുന്ന വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് കുറയ്ക്കണം. അവ കൈമാറ്റം ചെയ്ത് ലിക്വിഡേഷൻ ആസ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും വേണം. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 52 ലെ ഉപവകുപ്പ് (9) പറയുന്നത്, സുരക്ഷിത ആസ്തികൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള വരുമാനം ഈടുകടക്കാരൻറെ കടങ്ങൾ തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ലെങ്കിൽ, ഈടുകടക്കാരന്റെ അത്തരം തിരിച്ചടയ്ക്കാത്ത കടങ്ങൾ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (ഇ) ൽ വ്യക്തമാക്കിയ രീതിയിൽ ലിക്വിഡേറ്റർ അടയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

13. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം കീഴിൽ വരുന്നതിനായി ഈടുകടക്കാരൻ ഈടിലുള്ള അവകാശം വിട്ടൊഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ തൊഴിലാളികളുടെ താൽപ്പര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്, 2016 ലെ ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റ്സി ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യ (ലിക്വിഡേഷൻ പ്രോസസ്സ്) റെഗുലേഷൻസിലെ റെഗുലേഷൻ 21 എ[10]

10 **21A.** ഈടിലുള്ള അവകാശത്തിലുള്ള അനുമാനം:– (1) ലിക്വിഡേഷൻ ആസ്തിയിലുള്ള ഈടവകാശം വിട്ടൊഴിയാനോ ഈടിലുള്ള അവകാശം വസൂലാക്കാനോ ഉള്ള തീരുമാനം ഒരു ഈടുകടക്കാരൻ ഷെഡ്യൂൾ II ലെ ഫോം സി അല്ലെങ്കിൽ ഫോം ഡിയിൽ അറിയിക്കേണ്ടതാണ്:

നടപ്പിലാക്കുകയും, അത് പ്രകാരം കോഡിലെ വകുപ്പ് 52 അനുസരിച്ച് ഈടിലുള്ള അവകാശം വസൂലാക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്ന ഈടുകടക്കാരൻ, കോഡിലെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (എ), ഖണ്ഡം (ബി) യിലെ ഉപഖണ്ഡം (i) എന്നിവ പ്രകാരം ലിക്വിഡേറ്ററിന് നൽകേണ്ട തുക സമയബന്ധിതമായും അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയിലും അടയ്ക്കണം. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 52 പ്രകാരം തുടരാൻ ഈടുകടക്കാരൻ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ പോലും തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക, അതിനാൽ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (ബി) അനുസരിച്ച് പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

14. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 പരാമർശിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 30 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ റെസല്യൂഷൻ പ്രൊഫഷണൽ പരിശോധിക്കേണ്ടതായ റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ സമർപ്പിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 30[11] പരാമർശിക്കണം. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 30 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) ലെ (ബി)

ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിച്ച തീയതി മുതൽ മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ഈടുകടക്കാരൻ തന്റെ തീരുമാനം അറിയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈടവകാശത്തിന് കീഴിൽ വരുന്ന ആസ്തികൾ ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റിന്റെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കും.

(2) ഒരു ഈടുകടക്കാരൻ ഈടിലുള്ള അവകാശം വസൂലാക്കാൻ മുന്നോട്ട് പോകുകയാണെങ്കിൽ,

(എ) ഈടിലുള്ള അവകാശം വിട്ടൊഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, 53-ാം വകുപ്പിലെ (1) ഉപവകുപ്പിലെ ഖണ്ഡം (എ), ഖണ്ഡം (ബി) യിലെ ഉപഖണ്ഡം (i) എന്നിവ പ്രകാരം നൽകേണ്ടതിന്റെ അത്രയും തുക ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിച്ച തീയതി മുതൽ തൊണ്ണൂറ് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് നൽകണം.

(ബി) അംഗീകരിച്ച ക്ലെയിമുകളുടെ തുകയേക്കാൾ അധികമായി ഉള്ള വസൂലാക്കിയ ഈടവകാശത്തിന് വിധേയമായ ആസ്തിയുടെ മൂല്യം ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിച്ച തീയതി മുതൽ നൂറ്റി എൺപത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് നൽകണം:

ഈ ഉപനിയന്ത്രണത്തിന് കീഴിൽ നൽകേണ്ട തുക ഈ ഉപ-റെഗുലേഷൻ പ്രകാരം നൽകേണ്ട തീയതിയിൽ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ലിക്വിഡേറ്റർ കണക്കാക്കുന്ന തുക ഈടുകടക്കാരൻ നൽകണം:

കൂടാതെ, ഈ ഉപനിയന്ത്രണത്തിന് കീഴിൽ അടയ്ക്കേണ്ട തുകയും ആദ്യ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴിൽ അടയ്ക്കേണ്ട തുകയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ ഉപനിയന്ത്രണത്തിന് കീഴിൽ അടയ്ക്കേണ്ട തുക നിശ്ചയിക്കുകയും അങ്ങനെ ലിക്വിഡേറ്റർ അറിയിച്ചാലുടൻ, ഈടുകടക്കാരനോ ലിക്വിഡേറ്ററോ പരിഹരിക്കേണ്ടതാണ്.

(3) ഒരു ഈടുകടക്കാരൻ (2) ഉപനിയന്ത്രണം പാലിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ഈടവകാശത്തിന് വിധേയമായ ആസ്തി ലിക്വിഡേഷൻ എസ്റ്റേറ്റിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരും.

11 **30.** റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ സമർപ്പിക്കൽ: (1) ഒരു റെസല്യൂഷൻ അപേക്ഷകന് വകുപ്പ് 29-എ പ്രകാരം തനിക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന സത്യവാങ്മൂലത്തോടൊപ്പം ഇൻഫർമേഷൻ മെമ്മോറാണ്ടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഒരു റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ റെസല്യൂഷൻ പ്രൊഫഷണലിന് സമർപ്പിക്കാം.
(2) ഓരോ റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന് റെസല്യൂഷൻ പ്രൊഫഷണൽ തനിക്ക് ലഭിച്ച ഓരോ റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനും പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ് –

ഖണ്ഡത്തിന്റെ ഗണ്യമായ ഭാഗം കോഡിന്റെ ഓപ്പറേഷനൽ ക്രെഡിറ്റർമാരുടെ കടങ്ങൾ അടയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഇത് കോടതിക്ക് പ്രസക്തമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 30 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) ലെ ഖണ്ഡം (ബി) യുടെ പിന്നീടുള്ള ഭാഗം റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനിന് അനുകൂലമായി വോട്ട് ചെയ്യാത്ത സാമ്പത്തിക കടക്കാരുടെ കടങ്ങൾ അടയ്ക്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) അനുസരിച്ച് അത്തരം കടക്കാർക്ക് നൽകേണ്ട തുകയേക്കാൾ കുറവായിരിക്കരുതെന്ന് ഇത് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

(എ) ബോർഡ് വ്യക്തമാക്കിയ രീതിയിൽ ഇൻസോൾവൻസി റെസല്യൂഷൻ പ്രക്രിയ ചെലവുകൾ അടയ്ക്കുന്നതിന് മുൻഗണന നൽകി കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ മറ്റ് കടങ്ങൾ അടയ്ക്കുന്നതിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു;

(ബി) ബോർഡ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള വിധത്തിൽ ഓപ്പറേഷനൽ ക്രെഡിറ്റർമാരുടെ ഇനിപറയുന്നവയിൽ കുറവല്ലാത്ത കടങ്ങൾ അടയ്ക്കുന്നതിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു–

(i) വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ ലിക്വിഡേറ്റ് ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അത്തരം കടക്കാർക്ക് നൽകേണ്ട തുക, അല്ലെങ്കിൽ

(ii) റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനിന് കീഴിൽ വിതരണം ചെയ്യേണ്ട തുക വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ മുൻഗണനാ ക്രമത്തിന് അനുസൃതമായി വിതരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഏതാണോ കൂടുതൽ, കൂടാതെ കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരൻ ലിക്വിഡേഷൻ സംഭവിച്ചാൽ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) അനുസരിച്ച് അത്തരം കടക്കാർക്ക് നൽകേണ്ട തുകയിൽ കുറവല്ലാത്ത റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനിന് അനുകൂലമായി വോട്ടുചെയ്യാത്ത സാമ്പത്തിക വായ്പക്കാരുടെ കടങ്ങൾ ബോർഡ് വ്യക്തമാക്കുന്ന രീതിയിൽ അടയ്ക്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത്തരം കടക്കാർക്ക് നൽകേണ്ട തുക.

വിശദീകരണം 1. – സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതിന്, ഈ വ്യവസ്ഥയിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായ ഒരു വിതരണം അത്തരം കടക്കാർക്ക് ന്യായവും നീതിയുക്തവുമായിരിക്കുമെന്ന് ഇതിനാൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

വിശദീകരണം 2. – ഈ ഖണ്ഡത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി, 2019 ലെ ഇൻസോൾവെൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്റ്റസി കോഡ് (അമെൻഡ്മെന്റ്) ആക്ട് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന തീയതി മുതൽ, ഈ ഖണ്ഡത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരു കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ കോർപ്പറേറ്റ് പാപ്പരത്ത പരിഹാര പ്രക്രിയയ്ക്കും ബാധകമാകുമെന്ന് ഇതിനാൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു–

(i) ഒരു റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ ന്യായനിർണ്ണയ അധികാരി അംഗീകരിക്കുകയോ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ;

(ii) വകുപ്പ് 61 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 62 പ്രകാരം അപ്പീൽ നല്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരമൊരു അപ്പീൽ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം കാലഹരണം കൊണ്ട് തടയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ

(iii) ഒരു പരിഹാര പദ്ധതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ന്യായനിർണ്ണയ അധികാരിയുടെ തീരുമാനത്തിനെതിരെ ഏതെങ്കിലും കോടതിയിൽ നിയമനടപടികൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ;

(സി) റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ അംഗീകരിച്ചതിന് ശേഷം കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു;

കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 30 ലെ ഉപവകുപ്പ് (4) എപ്പോൾ, എങ്ങനെ ഒരു ക്രെഡിറ്റേഴ്സ് കമ്മിറ്റി റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ അംഗീകരിക്കണമെന്ന് പറയുന്നു. ക്രെഡിറ്റേഴ്സ് കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ച റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ ന്യായനിർണ്ണയ അധികാരിക്ക് റെസല്യൂഷൻ പ്രൊഫഷണൽ സമർപ്പിക്കണമെന്ന് ഉപവകുപ്പ് (6) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 31[12] റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനിന്റെ അംഗീകാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 30 ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (4) പ്രകാരം ക്രെഡിറ്റേഴ്സ് കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ച റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 30 ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (2) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റുന്നുവെന്ന് ന്യായനിർണ്ണയ അധികാരിക്ക് തൃപ്തിപ്പെടണം. കൂടാതെ, റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനിൽ അതിന്റെ ഫലപ്രദമായ നടപ്പാക്കലിനുള്ള വ്യവസ്ഥകളുണ്ട്. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 31 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) ൽ പരാമർശിച്ച ആവശ്യകതകൾ റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് ന്യായനിർണ്ണയ അധികാരിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ നിരസിക്കാമെന്ന്

(ഡി) റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനിന്റെ നടത്തിപ്പും മേൽനോട്ടവും;

(ഇ) തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ ലംഘിക്കുന്നില്ല;

(എഫ്) ബോർഡ് വ്യക്തമാക്കിയേക്കാവുന്ന മറ്റ് നിർബന്ധനകൾക്ക് അനുസൃതമാണ്.

വിശദീകരണം: ഖണ്ഡം (ഇ) യുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി, റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ പ്രകാരമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിന് 2013 ലെ കമ്പനി ആക്ട് (2013 ലെ 18) അല്ലെങ്കിൽ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിയമം എന്നിവ പ്രകാരം ഓഹരി ഉടമകളുടെ അംഗീകാരം ആവശ്യമാണെങ്കിൽ, അത്തരം അംഗീകാരം നൽകിയതായി കണക്കാക്കും, അത് ആ നിയമത്തിന്റെയോ നിയമത്തിന്റെയോ ലംഘനമായിരിക്കില്ല.

*****

12 **31.** റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനിന്റെ അംഗീകാരം: (1) വകുപ്പ് 30-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (4) പ്രകാരം ക്രെഡിറ്റർമാരുടെ കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ച റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ വകുപ്പ് 30-ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റുന്നുവെന്ന് ന്യായനിർണ്ണയ അധികാരിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനും അതിന്റെ ജീവനക്കാർ, അംഗങ്ങൾ, കേന്ദ്ര സർക്കാർ, ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാന സർക്കാർ തൽക്കാലം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന് കീഴിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കടിശ്ശിക അടയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കടം വാങ്ങുന്ന നിയമപരമായ കുടിശ്ശികയുള്ള അധികാരികളായ ഏതെങ്കിലും പ്രാദേശിക അധികാരസ്ഥാനം, ഗ്യാരണ്ടർമാർ, പരിഹാര പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റ് പങ്കാളികൾ എന്നിവർക്കും ബാധകമായ റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ ഉത്തരവിലൂടെ അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്:

ന്യായനിർണ്ണയ അധികാരിക്ക്, ഈ ഉപവകുപ്പിന് കീഴിലുള്ള റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനിന്റെ അംഗീകാരത്തിനായി ഒരു ഉത്തരവ് പാസാക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, റെസല്യൂഷൻ പ്ലാനിൽ അതിന്റെ ഫലപ്രദമായ നടപ്പാക്കലിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടെന്ന് തൃപ്തിപ്പെടണം.

(2) (1)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ആവശ്യകതകൾ റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് ന്യായനിർണ്ണയ അധികാരിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ റെസല്യൂഷൻ പ്ലാൻ നിരസിക്കാവുന്നതാണ്.

****

വകുപ്പ് 31 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) പറയുന്നു. കോഡിലെ വകുപ്പ് 31 ലെ മറ്റ് ഉപവകുപ്പുകൾ കോടതി പരാമർശിക്കേണ്ടതില്ല.

15. കോഡിലെ വകുപ്പ് 53 ഒരു തടസ്സഖണ്ഡത്തോടെ ആരംഭിക്കുകയും, പാർലമെന്റോ ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാന നിയമസഭയോ പാസാക്കിയ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ ഇതിന് വിരുദ്ധമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ലിക്വിഡേഷൻ ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള മുൻഗണനാ ക്രമത്തിലും നിർദ്ദിഷ്ട കാലയളവിലും രീതിയിലും വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ ബാധകമാകുമ്പോൾ ഈടുകടക്കാരൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള കക്ഷികളുടെ അവകാശങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കും എന്നതാണ് കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ന്റെ ഫലം. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 എന്നത് സമ്പൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമായ കോഡാണ്, ഇത് ആസ്തികളുടെ ശേഖരണം ഉറപ്പാക്കുകയും തുടർന്ന് കടക്കാർക്ക് നൽകേണ്ട രീതി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈടായി നൽകിയ ആസ്തികൾക്ക് ബാധകമായ ഈട് പലിശ നടപ്പാക്കാനും വസൂലാക്കാനും പരിഹരിക്കാനും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാനും കൈകാര്യം ചെയ്യാനുമുള്ള കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം വരുന്ന ഈടുകടക്കാരന്റെ അവകാശങ്ങൾ പോലും ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

15.1 വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (എ) പാപ്പരത്ത പരിഹാര പ്രക്രിയ ചെലവുകളും പൂർണ്ണമായി നൽകേണ്ട ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവുകളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത ഖണ്ഡവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു പരാതിയോ പ്രശ്നമോ ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ല. 53-ാം വകുപ്പിലെ (1) ഉപവകുപ്പിലെ ഖണ്ഡം (ബി) പറയുന്നത്, ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാലു മാസത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയുടെ രൂപത്തിൽ കുടിശ്ശികയുള്ള കടങ്ങളും കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 52-ൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ അത്തരം ഈടുകടക്കാരൻ ഈട് വിട്ടൊഴിഞ്ഞ സാഹചര്യത്തിൽ ഈടുകടക്കാരന് നൽകേണ്ട കടങ്ങളും തൊഴിലാളികൾക്കും ഈടുകടക്കാർക്കും ഇടയിൽ തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് ചെയ്യണം. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 ൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന അതേ അർത്ഥം 'തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക'യ്ക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ വിശദീകരണത്തിൽ പറയുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 ന്റെ വിശദീകരണം ഉൾപ്പെടുത്തുകയും, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (ബി) നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിന് ഇത് ബാധകമാണ്. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (ബി) പ്രകാരം

തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മാസത്തേക്കാണ് എന്നതാണ് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യം. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 5 ലെ ഉപവകുപ്പ് (17) അനുസരിച്ച് നിർവചിച്ചിരിക്കുന്ന ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭ തീയതി അടച്ചുപൂട്ടൽ തീയതയല്ല, മറിച്ച് അതിനേക്കാൾ വളരെ മുമ്പാണ്. ഇത് തൊഴിലാളികളുടെ താൽപര്യം മുൻ നിർത്തിയാണ്. കോഡിന്റെ 53-ാം വകുപ്പിനുള്ള വിശദീകരണത്തിലെ ഖണ്ഡം (i) പ്രകാരം, വരുമാനം കടങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി നിറവേറ്റാൻ പര്യാപ്തമല്ലെങ്കിൽ, തുല്യ പദവിയുള്ള സ്വീകർത്താക്കളുടെ വിഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വരുമാനത്തിന്റെ വിതരണം, ഓരോ കടവും പൂർണ്ണമായി അടയ്ക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വീകർത്താക്കളുടെ ഒരേ വിഭാഗത്തിൽ തുല്യ അനുപാതത്തിൽ അടയ്ക്കുകയോ ചെയ്യും. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, ഈ വ്യവസ്ഥ വളരെ നീതിയുക്തവും ഉചിതവുമാണ്. തൊഴിലാളികൾ ഒഴികെയുള്ള ജീവനക്കാർക്ക് നൽകാനുള്ള വേതനവും അടയ്ക്കാത്ത കുടിശ്ശികയും കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (ബി) ക്ക് താഴെയുള്ള ഖണ്ഡം (സി) യിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ലിക്വിഡേഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള പന്ത്രണ്ട് മാസത്തേക്ക് മാത്രമേ അവർക്ക് വേതനവും അടയ്ക്കാത്ത കുടിശ്ശികയും നൽകൂ, അതും കോഡിലെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ (എ), (ബി) എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ളവ അടച്ചതിന് ശേഷം മിച്ച ഫണ്ടുകൾ ലഭ്യമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ നൽകുകയുള്ളൂ. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (ഡി) അൺസെക്യൂർഡ് കടക്കാർക്ക് നൽകാനുള്ള സാമ്പത്തിക കടങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. കേന്ദ്ര സർക്കാരിനും സംസ്ഥാന സർക്കാരിനും നൽകാനുള്ള തുകകളും ഈടിലുള്ള അവകാശം നടപ്പാക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് അടയ്ക്കാത്ത ഏതെങ്കിലും തുകയ്ക്ക് ഒരു ഈടുകടക്കാരന് നൽകാനുള്ള കടങ്ങളും കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ (1) ഉപവകുപ്പിലെ ഖണ്ഡം (ഇ) യിൽ സംയോജിപ്പിരിക്കുകയും ഇവയെ തുല്യ നിലയിൽ റാങ്ക് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ബാക്കിയുള്ള കടങ്ങളും കുടിശ്ശികകളും കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (എഫ്) ൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രീഫെറൻസ് ഷെയർഹോൾഡർമാർ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (ജി) പ്രകാരവും ഇക്വിറ്റി ഷെയർഹോൾഡർമാർ അല്ലെങ്കിൽ പങ്കാളികൾ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഖണ്ഡം (എച്ച്) പ്രകാരവുമാണ് വരുന്നത്. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം, ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം തുല്യ റാങ്കിംഗുള്ള സ്വീകർത്താക്കൾ തമ്മിലുള്ള ഏതെങ്കിലും കരാർ ക്രമീകരണങ്ങൾ, മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉപവകുപ്പിന് ഭാഗത്തിന് കീഴിലുള്ള മുൻഗണനാ ക്രമത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ ലിക്വിഡേറ്റർ അത് അവഗണിക്കും.

16. വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം ഒരു ഘടനാപരമായ ഗണിത സൂത്രവാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതും, കുടിശിക അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രേണി നിരവധി മാനദണ്ഡങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള മുൻഗണനാ ക്രമത്തിലുമാണ് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്, ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യവസ്ഥ റദ്ദാക്കുകയോ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിലെ ശ്രേണി പുനഃക്രമീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നിരവധി വീഴ്ചകളിലേക്ക് നയിക്കുകയും അസ്ഥിരതയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തരത്തിൽ സന്തുലിതാവസ്ഥയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും സ്തംഭിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിന്റെ ഫലമായി അസ്ഥിരത ഉണ്ടാകുന്നു. വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിലെ ഓരോ മാറ്റവും ഈടുകടക്കാരുടെയും പ്രവർത്തന കടക്കാരുടെയും കേന്ദ്ര- സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെയും അവകാശങ്ങളുടെയും താൽപ്പര്യങ്ങളുടെയും സന്തുലിതാവസ്ഥയെ ബാധിക്കും. വസ്തുതകളെ ആശ്രയിച്ച്, ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, കോഡിലെ വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസം 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 326 പ്രകാരം നൽകിയിരിക്കുന്ന ശ്രേണിയേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാകാം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ തിരിച്ചും ആകാം. അതിനാൽ, ഹർജിക്കാരുടെ വാദങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാൻ കോടതി മടിക്കുന്നു.

17. സ്വാഭാവികമായ നിയമത്തിന്റെ പരിണാമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഈ നിയമസംഹിത , കൂടാതെ ലിക്വിഡേഷനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കോഡിന്റെ ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റുന്നതിനുള്ള വിപുലമായ കൂടിയാലോചനയുടെ ഉൽപ്പന്നമാണിത്. എല്ലാ വ്യക്തികളുടെയും ആസ്തികളുടെ മൂല്യം പരമാവധിയാക്കുന്നതിനും പങ്കാളികളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ സന്തുലിതമാക്കുന്നതിനും സമഗ്രവും സമയബന്ധിതവുമായ ചട്ടക്കൂട് അവതരിപ്പിച്ചു. ലിക്വിഡേഷനിൽ പേയ് മെന്റുകൾക്ക് മുൻഗണന നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ കോഡിന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശ തത്വം ആഗോള സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി ഇന്ത്യയിലെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ കൊണ്ടുവരിക എന്നതായിരുന്നു. വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിൽ, പാപ്പരത്ത പരിഹാര പ്രക്രിയയുടെയും ലിക്വിഡേഷന്റെയും ചെലവുകൾക്ക് ശേഷം, ഈടുകടക്കാരുടെ കുടിശികയ്ക്ക് തൊഴിലാളികളുടെ നിർവചിക്കപ്പെട്ട കാലയളവിലെ കുടിശ്ശികയ്ക്കൊപ്പം ഉയർന്ന മുൻഗണന പങ്കിടുന്നു. ഈ നിയമസംഹിത കൈവരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53 നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വാട്ടർഫാൾ മെക്കാനിസത്തിനും അനുസൃതമായി തൊഴിലാളികളുടെ അടയ്ക്കാത്ത കുടിശ്ശിക മതിയാംവണ്ണം ഗണ്യമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഈടുകടക്കാരൻ ഈട് വിട്ടൊഴിഞ്ഞാലും ഇല്ലെങ്കിലും, തൊഴിലാളികളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ കോഡിന് കീഴിൽ പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈടുകടക്കാർ ഗണ്യമായ നഷ്ടം സഹിക്കുകയും കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 53

അനുസരിച്ച് ന്യായമായും ശരിയായ രീതിയിലും തൊഴിലാളികൾക്ക് തുല്യമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾ പണം നിക്ഷേപിച്ച ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളായ ഈടുകടക്കാരുടെ അവകാശങ്ങളെ ഈ നിയമസംഹിത സന്തുലിതമാക്കുന്നു, കൂടാതെ ഒരു ലാഭകരമായ കമ്പനിയുടെ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനവും പുനരുജ്ജീവനവും സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയിലായതിനാൽ തടസ്സപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നു. കാര്യക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കും ഉപജനാവിനും അധിക നേട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ ഈ നിയമസംഹിത ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ, നിയമ നിർമ്മാതാവിന് വിശാലമായ അധികാരം നൽകുകയും പ്രായോഗിക അനുഭവങ്ങളുടെയും നിയമ നിർമ്മാതാക്കൾ കാണുന്ന മറ്റ് പ്രശ്നങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത്തരം നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിൽ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്താൻ കോടതി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരം നിയമനിർമ്മാണത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളിയിൽ, കോടതി ഒരു സൈദ്ധാന്തിക സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ചില ത്യാഗങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും വലിയ നന്മയ്ക്കായി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്, അത്തരം ത്യാഗങ്ങൾ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പരുഷവും വ്യക്തമായും ഏകപക്ഷീയമായി തരംതിരിക്കാവുന്ന തരത്തിൽ അസന്ദിഗ്ധവുമാണെങ്കിൽ, അവയിൽ കോടതി ഇടപെടും.

18. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാലും 2013 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (7) പ്രകാരം 2013 ലെ നിയമത്തിലെ 326, 327 വകുപ്പുകൾ ഐബിസിക്ക് കീഴിൽ ലിക്വിഡേഷൻ സംഭവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ബാധകമല്ലെന്നും ഐബിസി നടപ്പാക്കിയതിനാൽ ഇത് അനിവാര്യമാണെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതിനാലും 2013 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 327 (7) ഏകപക്ഷീയമോ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനമോ ആണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ഐബിസിക്ക് കീഴിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ ലിക്വിഡേഷന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 36 (4) ന് വിധേയമായി ഐബിസിയുടെ വകുപ്പ് 53 അനുസരിച്ച് ആസ്തികളുടെ വിതരണം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്.

19. മേൽപ്പറഞ്ഞവയും മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, റിട്ട് ഹർജികൾക്ക് മെറിറ്റുകൾ ഇല്ല, അത് തള്ളിക്കളയാൻ അർഹമാണ്, അതനുസരിച്ച് അവ തള്ളിക്കളയുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ചെലവ് സംബന്ധിച്ച് ഒരു ഉത്തരവും ഉണ്ടാകില്ല.

തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്യും.

റിട്ട് ഹർജികൾ തള്ളി ഉത്തരവായി.

നിധി ജെയിൻ

(സഹായി: മായങ്ക് ബത്ര, എൽ.സി.ആർ.എ)